

It not delivered, return to:
"GLASILO"
 6117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian Weekly
 in the United States
 of America
 Sworn Circulation 20,500
 Issued Every Tuesday
 Terms of Subscription:
 For Members Yearly.....\$0.84
 For Nonmembers.....\$1.00
 Foreign Countries.....\$2.00
 Telephone: Henderson 3912

Najveći slovenski listnik
 v Zdravstvenih Državah
 Izhaja vsak torek
 Ima 20,500 naročnikov
 Naročnina:
 Za članca na leto.....\$0.84
 Za nečlanca.....\$1.00
 Za inostranstvo.....\$2.00
 NASLOV:
 uredništva in upravnništva
 6117 St. Clair Ave.
 Cleveland, Ohio
 Telefon: Henderson 3912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3rd, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22nd, 1918.

CLEVELANDSKE VESTI

—V sredo, dne 23. aprila, dopoldne ob 10. uri se bo v cerkvi sv. Vida vršila poroka gđ. Matilde Gabrenja, hčere znane Gabrenjateve družine z Myron Ave. Tedaj bo obljubila zakonsko zvestobo Mr. Josipu Korbu. Poročil ju bo brat neveste, Rev. Edward Gabrenja, ki je došel te dni semkaj iz Lemonta, Ill. Novoporočencema naj veljajo naše iskrene čestitke.

—Slovensko izobraževalno društvo Orel priredi v nedeljo popoldne, dne 11. maja, v veliki dvorani Slovenskega Narodnega Doma krasno slavnostno akademijo v počast materam, ker se bo na označeni dan obhajalo in praznovalo materinski dan. Upati je, da bo ta prireditev zopet izborna izpadla.

—Na svojem domu na 5605 Bonna Ave. se nahaja nevarno bolana Mrs. Katie Gliha. Prijateljice in njene znanke so prošene, da jo obiščejo.

—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ je minulo soboto zvečer v Slovenskem Narodnem Domu ponovilo krasno vzporeditev slovenskega "Pasijona." Vdeležba je bila povoljna in igralci so to pot svoje vloge še boljše izvršili kot prvih. Društvu Kristusa Kralja moramo v resnici iskreno čestitati k tako lepo uspehi prireditvi prvega slovenskega "Pasijona" v Ameriki.

—Mr. Svetozar Banovec, znani tenorist ljubljanske opere, je priredil zadnjo nedeljo zvečer v Slovenskem Domu na Holmes Ave. svoj jako dobro uspehi koncert. Na programu je bilo 15 izbranih lepih pesmi. Nekaj izmed teh je moral pevec na željo občinstva ponoviti in k sklepu dodati še par drugih točk. Mr. Banovec je dobil v priznanje dva krasna šopka svežih cvetic, in vse navzoče občinstvo mu je pri nastopih burno aplavdiralo.

—Na velikonočno nedeljo popoldne od 2. do 4. ure smo po znani WJAY radio postaji čuli zadnji slovenski program, katerega je tekom 22 nedelj predvajal Slovenski radio klub v Clevelandu vsled prizadevanja našega lokalnega dnevnika "Ameriška Domovina." Vse točke tega programa so bile izborno rešene. Žal, da se ne bomo mogli v prihodnjem obdobju več zabavati s poslušanjem slovenskega radio programa; upamo pa, da ga bomo v jeseni zopet čuli.

—V soboto dne 12. t. m. ob 1. uri popoldne je preminula Terezija Dulc, rojena Matko, stara 60 let, ter stanujoča na 6510 Edna Ave. Tukaj zapuščala žalujejočega soproga in štiri otroke, Martin, Rose, omožena Rossman, Rudolph in Frances, omožena Sterniša. Rojena je bila v vasi Mačkovec, fara Skocjan na Dolenjskem, kjer zapuščala dve sestri in tri brate. Tukaj je bivala 38 let. Bila je članica društva Napredne Slovenke št. 137 SNPJ, društva Srca Marije novo in društva Marije Magdalene št. 162 KSKJ.

—Tekoči teden se bo pouk v državljanski šoli na 55. cesti in St. Clair Ave. vršil dvakrat, in

AMERISKA OCENA O "PASIJONU"

"The Cleveland Plain Dealer" je poslal svojega poročevalca na predstavo "Pasijona," ki se je predzadnje nedeljo popoldne, dne 13. aprila, vršila v S. N. Domu v Clevelandu. Da so igralci res dobro izvršili svoje vloge, je dokaz jako laskava ocena. Miss Mary June Burton, poročevalka "Plain Dealerja," piše med drugim:

"Nad tisoč oseb slovenskega izvora je sedelo več kot šest ur v S. N. Domu na St. Clair Ave. in E. 64th St., ter s cenitvijo opazovalo največjo produkcijo, ki jo je kdaj podvzelo društvo "Kristus Kralj"—Pasijon, trpljenje, križanje in vstajenje Krista.

"Skozi dolge mesece so člani bili na delu. Osobje, broječe 120 oseb, se je vežbalo skoro sleherni večer, izpopolnjujoče se v raznih prizorih. Pod vodstvom predsednika Antona Pluta so prevzeli scenerijo neke pasijonske družbe ter jo preuredili, da je bila rabljiva na odru S. N. Doma.

"Vlogo Krista je igral Louis Oblak, tovarniški delavec; igral je biblijske vloge že večkrat v Jugoslaviji. Predno je prišel v Ameriko. Njegova hoya je počasna in dostojanstvena in njegov mirni glas se je razločno čulo nad krikom množice, ki je zahtevala njegovo smrt. "Judeža je izvrstno igral Joseph Grdina. Preštevati je onih 20 srebrenikov z izrazito pohlepnostjo. On je obenem igral vlogo Heroda. Miss Mary Smerdel je jako čustveno igrala vlogo Marije; Kristove matere. Drugi igralci so bili: John Škrabec kot Janez; Anna Junkar kot Veronika; Anna Zavasnik kot Marija Magdalena; Frank Hočevar kot Peter; Erazem Gorše kot Kajfež; Anton Plut kot Poncij Pilat; Frank Kosten kot Nikodem; Frank Perme kot Jožef iz Arimateje; John Nosan kot rimski stotnik, in John Kaučič kot Joahim."

PREPOVEDANO NASELJEVANJE

Iz Washingtona se poroča, da je senator Black iz Alabame stavil v senatu predlog, da se za prihodnjih pet let prepove vsako naseljevanje v Zedinjene države. Senator je mnenja, da je to edini način, da se odpravi brezposelnost v Zedinjenih državah.

sicer v četrtek 24. in v petek 25. aprila. To pa radi izvanredno velikega števila učencev in učenk. Ponavlja se pa, da se bo državljanska šola nepreklicno zaključila 15. maja. —Sestletni sinko Mrs. Ane Kuhel, 3623 E. 82d St., se je igral na domačem dvorišču, in mati mu je lepo povedala, da mora ostati na vrtu in da ne sme na cesto. Toda otroci so radovedni in poniglijavi, pa je sinko stekel na cesto, da opazuje promet. V istem času je privozil truk, mati je videla nevarnost in prestrašena bežala na cesto, da reši otroke. In truk je zadel obs. mater in otroka. Mati kot otrok sta dobila težke poškodbe in se nahajata v St. Alexis bolnici.

VAŽNA IZJAVA SODNIKA

Pittsburgh, Pa., 19. aprila.—Zvezni sodnik v tem mestu, R. M. Gibson, je danes uradno izjavil, da posed opojne pijače, četudi je bila pridobljena na nepostaven način, in če je pijača namenjena za privatno uporabo, nikakor ne znači kršenja prohibicijske postave. Policija v tem mestu je s pomočjo zveznih prohibicijskih agentov vdrila v stanovanje dr. Delano Thomas-a, kjer je dobila štiri sode žganja. Zganje je bilo zaplenjeno in zdravnik je bil aretiran. Ker se je pa tekom pričevanja na sodnji dognalo, da je imel zdravnik žganje za svojo privatno uporabo in za svoje goste, je sodnik odredil, da morajo prohibicijski agenti nemudoma vrniti žganje doktorju in je obenem obtoženca apostilil vsake obdolžitve. Sodnik je dejal: "Iz vseh dokazov, ki smo jih slišali, je jasno, da zdravnik ni imel žganja na svojem domu za prodajo, pač pa za privatno uporabo. Seveda je resnica, da je zdravnik dobil nepostavnim potom žganje v svojo hišo; toda nakup žganja za osebno potrebo nikakor ne pomeni kršitve prohibicijske postave!" Po tej obsodbi je sodnik zapovedal prohibicijskim agentom, da so morali na vladne stroške vse štiri sode žganja brezplačno dopeljati na dom zdravnika.

KATASTROFA V CERKVI

Bukarešt, Rumunija, 19. aprila.—V trgu Costesti, nedaleč od tukaj, se je na Veliki petek zvečer, dne 18. t. m., v tamošnji cerkvi pripetila velika katastrofa, ki je zahtevala skoraj desetino celokupnega prebivalstva za svojo žrtve.

Isti večer je bila cerkev natlačena vernikov, da prisostvujejo obredom Velikega petka. Med cerkveno pobožnostjo se je vnel zastor velikega altarja, kar je povzročilo, da je cerkev mahoma zajel ogenj. Ta katastrofa je povzročila veliko paniko med navzočimi. Vse je hitelo na prosto proti vratom, toda glavna vrata so se odpirala in zapirala od znotraj; to je povzročilo, da se verniki niso mogli pravočasno rešiti. Številno istih, največ žena in otrok, je bilo pomandranih, ko so iskali rešitve. Cerkev je hipno zajel ogenj. Do danes so našli v razvalinah cerkve 96 trupel, katerih identiteto bo težko spoznati. Izmed navzočih vernikov se nahaja še mnogo oseb v bolnišnici v jako kritičnem stanju. Vsi cerkveni pevci in pevke, 20 po številu, ki so bili na koru pri tej pobožnosti, so mrtvi, tako sta ponesrečena tudi oba duhovnika, ki sta vodila to pobožnost.

Mnogo izmed onih, ki so se slučajno rešili, se nahaja v bolnišnici; njih stanje je zelo opasno, ker se jim je vsled groze in strahu omračil um.

NOVI AMERIŠKI PARNIKI

Southampton, Anglija.—Neka ameriška parobrodna družba je tukaj naročila štiri velike brzoplačne, zavzemajoče po 60,000 ton. Vsak izmed teh parnikov bo lahko vozil z brzino po 28 in pgl morskimi vozlov na uro.

IZ URADA GLAVNEGA PREDSEDNIKA

ZAHVALA IN OPRAVICENJE

Ko sem se lansko jesen mudil v bakreni naselbini Calumet, Mich., in tam ogledoval tozadevne velike tovarne kako izdelujejo baker in umetnine ali izdelke, sem te dni ravno prejel krasen bakren tintnik in pivnik po društvenem tajniku bratu Math Kobetu, ki mi ga je kupilo društvo sv. Petra št. 30 v spomin na moj istočasni obisk njih naselbine.

Sobratom društvenim uradnikom, kakor tudi članstvu obeh društev one naselbine in vsem rojakom tem potom izreka iskreno zahvalo za toliko naklonjenost, kakor tudi za naklonjenost, ker so Jednoti na moje ime takrat sklenili in naredili kampanjo za 50 novih kandidatov Jednoti.

Tooliko naklonjenosti nikakor nisem pričakoval; naj bo vse to le za večjo K. S. K. Jednoto. Hvala vrlim in zavednim uradnikom in članstvu.

NISEM BIL DOMA

Med 7. in 18. aprilom sem bil odsoten iz Clevelanda po Jednotinih opravkih na potovanju. Radi tega je zaostalo precej dopisovanja s krajevnimi društvi. Da ne bi morda dolžili mene radi moje počasnosti, naj to krajevna društva vpoštevajo in mi oprostite; sedaj bom svojo pisalno mizo hitro očistil in na vse odgovoril.

Lepa hvala tudi za vsa voščila za velikonočne praznike uradnikom in uradnicam in drugim. Jaz to pot radi mojega potovanja tega nisem mogel nikomur poslati. Prosim pa Boga, da bi blagoslovil vse sobrate in sestre in druge znance in prijatelje. Naj nas vse družijo dobra in vesela zvesta, da smo z velikonočnimi prazniki vsi prenovljeni v duhu in zavesti, da je le v pravi verski ljubezni naše življenje vredno pravega življa!

Prevdani vaš sobrat
 A. Grdina,
 gl. predsednik.

SMRTNA OBSODBA

Topeka, Kas., 17. aprila.—Porotniki na zvezni sodnji v tem mestu so spoznali danes Karla Panzran krivim umora prve vrste, nakar ga je sodnik obsodil v smrt na vislicah. Panzran je 7. junija lanskega leta umoril jetničarja Warnke. Nahajal se je namreč radi ropa v zaporih v Leavenworth, Kas., kamor je bil poslan za dobo 40 let. Panzrana bodo obesili dne 5. septembra v zaporih v Leavenworth. Samo predsednik ga more pomilostiti. Ako bo obesjen, bo to prvi zločinec v 30 letih, nad katerim je bila izvršena smrtna obsodba v Kansasu.

NEMSKI PRINC SE BO POROCIL Z DALMATINKO

Monakovo, Bavarsko, Nemčija, 17. aprila.—Tu se je danes naznanila zaroka med princem Ruprechtom, ki je najstarejši sin bivšega bavarskega kronprinca, in med Marijo Drašković, ki prihaja iz stare dalmatinske družine, ki nosi grofovski naslov.

VAŽNO NAZGANILO

IZ urada predsednika Lige Ohij-skih društev K. S. K. Jednote

Uljudno se nazganja vsem našim društvom iz države Ohio, da prihodnje Ligin zborovanje, katero bi se imelo vršiti dne 27. aprila v Lorainu, O., se je s sporazumom izvrševalnega odbora radi važnih vzrokov prenestilo na prvo nedeljo prihodnjega meseca, to bo 4. maja. Začetek seje bo kot po navadi točno ob 2. uri popoldne in sicer v prostorih Slovenskega Narodnega Doma v Lorain, O.

Vsa cenjena društva so prošena, da izvolijo to vpoštevati. Zaeno se vas prosi, da se vsa društva prav za gotovo udeležite, oziroma da pošljete svoje zastopnike na to zborovanje, kajti isto bo zelo važno in je radi tega potrebno, da so vsa društva zastopana.

Turaj vam kličem: Na veselo svidenje v Lorainu označeno nedeljo!
 S sobratskim pozdravom,
 Joseph Leššan, predsednik.

SMRTNA KOSA

Dne 13. aprila je v La Salle, Ill., umrla Mrs. Mary Retel, ena izmed najstarejših naseljenk označene naselbine; dosegla je starost 71 let. Pokojnica je bolehalo več let, končno je pa podlegla pljučnici. Spadala je k društvu sv. Družine, št. 5, K. S. K. Jednote.

Sestra Retel je bila rojena v Sloveniji dne 23. avgusta, 1859. v La Salle je dospela pred 32 leti; poročena je bila dvakrat. Iz prvega zakona zapuščala dva sinova in tri hčere; Josip Jurkas, La Salle; Martin Jurkas, Chicago; Mrs. Joseph Racie in Mrs. Frances Bavic, Chicago; in Mrs. Nicholas Herakovich v Oglešby, Ill. Za njo žaluje tudi 24 vnukov in vnukinj.

Pogreb se je vršil 16. aprila iz slovenske cerkve na pokopališče sv. Vincenca. Naj v miru počiva!

MAŠNIŠKO POSVEČENJE V MUNDELEIN, ILL.

V soboto, 26. aprila bo v Mundelein, Ill., v semeniški kapeli Brezmadežne Device Marije posvečenih v mašnike 31 mladeničev. Med temi mladeniči bo tudi en Slovenec, in sicer Rev. M. J. Hiti, kakor smo že poročali v Glasilu. Mašniško posvečenje bo podelil kardinal Mundelein.

Naš rojak Rev. M. J. Hiti bo pel novo mašo v nedeljo 27. aprila ob 11. uri popoldne v cerkvi sv. Katarine na 117th St. in Lowe Ave., Chicago.

Sprejem gostov pa bo ob 3. uri popoldne na domu staršev novomašnika na 12046 Wallace St., Chicago, Ill.

GROZEN POZAR V KAZNILNICI

Columbus, O., 22. aprila.—V tukajšnji državni kaznilnici je nastal sinoči ogenj, ki je docela uničil več poslopij. V ognju in dimu je našlo smrt 356 jetničev, 248 se jih pa nahaja v bolnišnici. Vodstvo kaznilnice je mnenja, da so jetniki oženj naključno podtaknili, da bi na ta način zbežali iz ječe.

SREBRNA SV. MAŠA NA AMERISKIH BREZJAH

"A. S." poroča: V četrtek po Veliki noči, t. j. 24. aprila ob 10. uri dopoldne bo pel svojo srebrno sv. mašo pri Mariji Pomagaj v Lemontu naš srebromošnik P. Benvenut Winkler, O. F. M. Že lansko leto o priliki njegove petdesetletnice je bilo omenjeno v časopisu, da bo letos njegova srebrna maša. Jubilant je pa izrazil željo, da bi njegova srebrna slovesnost ostala tiha in znana le Bogu in njemu. Zadnje čase se namreč ne počuti posebno zdravega, ker so njegovi živi izza časa njegovega drugega prihoda v Ameriko zopet znatno trpeli. Nedavno tega se je iz New Yorka preselil v Detroit, kjer se v prijetnem miru in na dobrem zraku dokaj dobro počuti. Tam v prijazni cerkvi sv. Janeza je hotel opraviti svojo srebrno mašo.

Vendar se predstojniki niso strinjali z njegovo namero. Povabili so ga za tisti dan v Lemont k Mariji Pomagaj, da bo imel ob svoji pomenljivi slovesnosti vsaj več redovniških in duhovniških sobratov okoli sebe, četudi bo drugače seveda slovesnost skromna, prav po njegovih željah. Ker se bo vse vršilo na delavnici in precej daleč od slovenskih naselbin, ne moremo računati na veliko udeležbo od strani vernikov, vendar naj te vrstice veljajo kot vabilo vsem, ki bi hoteli prisostvovati velikemu prazniku p. Benvenuta. Dobrodošli!

Našemu č. sobratu p. Benvenutu pa kličemo: Dobrodošel pri Mariji Pomagaj v Lemontu za Vaš lepi praznik in na mnoga leta!

OO. franciščani v Lemontu, Ill.

DRUZINSKA TRAGEDIJA

East Orange, N. J., 16. aprila.—Frank D. Crawford, star 44 let, bogat zavarovalniški broker, je danes na svojem krasnem domu zadavil svojo ženo. Po umoru je Crawford poklical policijo ter je izjavil, da je ženo zadavil v trenutku divje jeze, ker je vedno letala okrog z drugimi ženskami, na mesto, da bi skrbel za dom. Zakonca imata dvoje otrok, 18-letno hčer in 15-letnega sina, ki sta spala, ko se je odigrala tragedija.

Predno je policija Crawforda odtirala v zapor, se je ta obrnil k svojemu sinu ter dejal: "Ubil sem tvojo mater Zakaj me ne zbiješ na tla?"

REKORDNI POLET

Roosevelt Field, N. Y., 20. aprila.—Znani ameriški avijatik Col. Charles A. Lindbergh je dospel semkaj ob 11:11 zvečer v spremstvu svoje soproge z neklim aeroplanom iz Glendale, Cal. Lindbergh je to pot dosegel prvi transkontinentalni polet s tem, da je ozemlje od Pacifika do Atlantika prevozil v 14 urah in 23 minutah.

K večnemu počitku so položili dne 24. marca v rodbinsko grobnico na gradu Boštanj pri Grosupljem 82-letnega Ludovika barona Lazarinija, zadnjega grofa te rodovine.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Novomašniki leta 1930. V mašnike bodo letos posvečeni sledeči gg. bogoslovci ljubljanske škofije: Valentin Benedik, rojen v Šmartnem pri Kranju; Bogomir Gande v Trziču; Tomaž Holmar v Gospe sveti na Koroškem; Jožef Košir v Ljubljani; Peter Mihelič v Starem trgu ob Kolpi; Janko Sedej v Zelenikah; Anton Petrič v Polšniku; Martin Starec v Metliki.

40 let je minulo na praznik sv. Jožefa, odkar je sedanja prednica karmelskega samostana na Selu pri Ljubljani č. M. Mihaela Kotnik naredila svete obljube. Lani je ravno tak jubilej praznovala prejšnja prednica istega samostana č. M. Jožefa Pogačnik. Naj bo molitev in življenje obeh č. jubilatintj v strogem karmelskem redu še mnoga leta v pomoč vsem zavedam sv. Cerkev.

Umrl je po dolgi bolezni v Polhovem gradu Stefan Rihar, župnik v p., star 61 let. Služboval je kot kaplan v Kranju in na Vrhniki, kot župnik pa v Studencu, v Planini in Dobu.

V visoki starosti je umrl 18. marca v Zagrebu in bil tudi tam slovesno pokopan bivši ban dr. Lajinja, eden največjih borcev za narodno, kulturna in gospodarsko svobodo Istre. Naj v miru počiva!

V Senovem pri Rajhenburgu je odšel po plačilo na drugi svet bivši dolgoletni župan g. Jožef Mirt, oče ravnatelja dijaškega acmenišča.

Umrla je v Gerknici na praznik sv. Jožefa znana Primšerjeva mati, svetel zglede krščanske matere.

Umrl je 16. marca v Sentpetru pri Zidanem mostu splošno znani krojač Anton Gričar, eden izmed onih srečnih narav, ki so vedno vselega značaja. S svojimi pristno domačimi zdravimi dovtipi je preganjal skrbi oblake sebi in drugim. Zato je bil poznan in priljubljen povsod.

Utonil je magistratni sluga Anton Perc iz Ljubljane in sicer so ga našli na jezu Mlinšči-ce pri Domžalah.

Smrt vzorne žene. V Stopičah pri Novem mestu je umrla v 74. letu starosti vdova po bivšem tamkajšnjem nadučitelju in svoječasno učitelju v St. Jurju pod Kumom, gospa Marija Rodič. Odkar je pred leti kruta smrt pobrala njenega ljubelega sina Mirkota, župnika v Vremah in kmalu za tem milo ji hčerko M. Anzelmo, uršulinco v Ljubljani, je tudi njena odporna sila popustila. Pokojnica je bila vzor požrtvovalne krščanske matere, ki je iz malenkostne pokojnine izsolala petorico, očetovo smrt preživelih otrok, kakor to ume le ljubeče srce slovenske matere-mučeni-ce. Pa ne samo svojim otrokom, tudi vsej soseski je bila pokojna dobra, izkušena svetovalka in po svojih zrokih moreh pomoč vsakomur, ki je bil v potrebi.

V temi se je spodtaknila in padla več metrov globoko ob kamenje mati Jožefa Medven iz Volčkove vasi pri St. Jerneju. Se je ubila.

DRUŠTVENA NAZNANILA

Iz urada društva Sv. Družine, št. 5, La Salle, Ill.

S tem naznanjam vsem članom in članicam našega društva, da je naša članica sestra Mrs. Franciška Petelin darovala svoto \$50.00 v našo društveno blagajno. Hvala lepa ji za to darilo in pomoč naši društveni blagajni!

Ker smo pa pri tem društvu meseca februarja in marca imeli tri smrtne slučaje kot zdalec označeno, se bo to svoto \$50.00 porabilo za društvene stroške za pokojniki in za plačevanje asesmentov onih članov, ki ne morejo vsled važnih vzrokov redno plačevati svojih asesmentov. Imena naših umrlih so: John Petelin, star 21 let; John Meglen, star 70 let; Mary Zaverl, stara 54 let. Bodi vsem tem ohranjenim blag spomin in naj počiva v miru božjem! Prizadetim naše iskreno sožalje.

K sklepu izrekam še enkrat Mrs. Frances Petelin v imenu našega društva najlepšo zahvalo za njen plemeniti dar.

S sobratskim pozdravom,

Jos. Spelich, tajnik.

Naznanilo članom društva sv. Jožefa št. 7, Pueblo, Colo.

V smislu sklepa glavne letne seje meseca decembra m. l. bo naše društvo priredilo svoj letni bazar, in sicer dne 27. aprila, to je na Belo nedeljo. Pričetek ob 6. uri zvečer.

Namen prireditve bazarja je, da se čim več dobička naredi, ter se pokrije primanjkljaj, ki je nastal zaradi vedno naraščajoče bolniške podpore, in pa zaradi posebnega asesmenta, ki je bil razpisan lanskega leta, katerega smo plačali iz društvene blagajne.

Vsak izmed članov je dobil po pošti nekaj tiktov za radio aparat, katerega bo dobil oni, ki bo tako srečen. Vsak član naj skuša po svoji moči pomagati da teh tiktov čim več proda. Sklenjeno je bilo da mora vsak član in članica kupiti za 50c oziroma dva tikteta, kateri pa tega ne stori se ga mora vseeno obdavčiti 50c.

Sedaj pa vsi na delo, da čim več naredimo za našo društveno blagajno. Denar za prodane tiktete in pa "stube" vrnite nazaj društvu tajniku najkasneje do 27. aprila ob 10. ure zvečer v dvorani sv. Jožefa.

Pridite v obilnem številu, bo dovolj razvedrila za mlade in stare. Imeli bomo pravo tombolo in različne druge stvari. Za vse one, ki bodo žejni, bo dovolj hladne pijače, za lačne pa bomo imeli dober prigrizek. Torej na svidenje na bazarju našega društva v društveni dvorani na Belo nedeljo večer! V največjem številu vas pričakuje društveni odbor.

Za društvo sv. Jožefa št. 7:

John Germ, tajnik.

Iz urada društva Vitezi sv. Florijana št. 44, South Chicago, Ill.

Dragi sobratje in vitezi! Ze dolgo se nisimo pogovarjali na tem prostoru. Danes vas moram pohvaliti, ker ste se v tolikem številu udeležili velikonočnega sv. obhajila.

Povem vam pa še eno veselo novico, ki jo nekateri morda že veste. Povem vam namreč, da bo en naš član na Belo nedeljo, dne 27. aprila, daroval prvo nekruvno daritev sv. maše. Ta naš sobrat je Rev. M. J. Hiti iz West Pullmana. On je pri našem društvu že iz mladinskega oddelka. Bratje, ni li to vesela vest, ki mora prešiniti nas vse z navdušenjem? Ali se ne bomo tudi mi z njim veselili tega velikega dneva? Bratje in vitezi! Nikakor bi ne bilo prav, ako bi mi spričo tega velikega

štvta gleda in jih vesno vrši. Pozdrav vsem bratom! C. I. Grmek, tajnik.

VABILO

na prvo pomladansko veselico katero priredi društvo sv. Jožefa, št. 57, Brooklyn, N. Y., na Belo soboto, dne 26. aprila v veliki dvorani Slovenskega Doma na 253 Irving Ave., vokal Blecker St. Vstopnina, 50c, garderoba ali čekiranje obleke 10c; pričetek ob osmih zvečer.

Veselični odbor s tem uljudno vabi vsa cenjena društva v Greater New Yorku, kakor tudi vse cenjene rojake in rojakinje, da nas posetite omenjeni večer. Eden izmed srečnih bo nesel domov za spomin zlatnik ali cekin za \$10. Sviral bo izbrani in znani orkester. Razni veseli ter poskočni plesni komadi bodo vsem na razpolago, za suha grla ter prazne želodce bo skrbel odbor, da ne bo nihče žejen in lačen. Naznanja se tudi kegljavcem, da bo za ta večer na razpolago lepo urejeno kegljišče.

Torej tem potom še enkrat prijazno vabimo vse naše cenjene občinstvo iz Greater New Yorka na to našo zabavo. Prijelite tudi seboj svoje prijatelje, sorodnike, sosedje in znanke, da se bomo v veliki družbi prijetno medsebojno zabavali.

Torej na veselo svidenje dne 26. aprila v dvorani Slovenskega Doma. Za obilen poset se toplo priporoča:

Odbor.

Iz urada društva sv. Barbare, št. 74, Springfield, Ill.

Tem potom naznanjam, da bo imelo naše društvo skupno velikonočno spoved v soboto dne 26. aprila in skupno sv. obhajilo v nedeljo, dne 27. aprila pri prvi sv. maši ob osmi uri. Prosim vse člane, da storijo svojo versko dolžnost, kakor pravila zahtevajo.

Opozarjam tudi člane na potnih listih, da vpoštevajo to naznanilo, ter naj se po istem ravnanju, da ne bodo nastale kakšne morebitne sitnosti. V tem oziru se bom ravnal natančno po Jednotinih pravilih.

S sobratskim pozdravom,

Peter Kobetich, tajnik.

VABILO

na veselico in Euchre ter Bunco Party,

katero priredi žensko društvo Marije Sedem Zalosti, št. 81, K. S. K. Jednote, Pittsburgh, Pa., v ponedeljek, dne 28. aprila v Slovenskem Domu na 57. cesti. Začetek ob osmih zvečer. Vstopnina znaša 50c za osebo.

Posebno uljudno vabimo cenjene rojake in rojakinje, tako tudi vsa cenjena moška ter ženska društva iz naše naselbine in okolice, da nas obiščejo na tej prireditvi. Prepričani smo, da ne bo nobenemu žal, ker bo dosti lepih ter vrednih dobikov (prizes) na razpolago. Kateri bo najbolj srečen, se bo moral na trucku peljati domov.

S sobratskim pozdravom ter na veselo svidenje dne 28. aprila vam kliče ter vas ponovno uljudno in prijazno vabi:

Odbor.

NAZNANILLO

Iz urada društva sv. Veronike št. 115 Kansas City, Kans., se tem potom naznanja vsemu članstvu sklep zadnje mesečne seje, da imamo skupno velikonočno spoved dne 26. aprila, to je v soboto zvečer, na Belo nedeljo, dne 27. aprila pa sv. obhajilo pri osmi sv. maši.

Prosim vse članice, da se brez kakega vzroka v polnem številu udeležite skupnega sv. obhajila. Pridite vse, ker le na ta način bomo naredile lep vtis in poleg tega veliko reklamo napravim še drugim ženam in dekletom, ki še niso v naši vrsti, da se tudi one nam pridružijo.

Zbirale se bomo skupaj v nedeljo zjutraj ob 7:30 v cerkveni dvorani, da skupno odkorakamo v cerkev k sv. maši in sv. obhajilo. Ne pozabite vzeti dru-

štvene regalije seboj! S sobratskim pozdravom, Katarina Majerje, tajnica.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 135, Gilbert, Minn. Vsi člani našega društva so vljudno vabljeni ter prošeni, da pravočasno opravijo velikonočno spoved, in se zadnjo nedeljo t. m. dne 27. aprila korporativno udeležijo sv. obhajila pri osmi sv. maši.

Pozdrav do vsega članstva, Martin Godec, zapisnikar.

Iz urada tajnika društva sv. Družine št. 136, Willard, Wis.

POMAGAJTE! Ta ko v a m kliče danes tajnik tega društva.

Kakor znano, bomo meseca meseca junija t. l. obhajali 20-letnico obstanka našega društva. To nameravamo proslaviti kar najbolj mogoče slovesno. Podpisani tajnik bi dobil za takrat rad najmanj 20 novih članov mladinskega oddelka in kar največ mogoče tudi za aktivni oddelek. Zato je društvo sklenilo, da za mesec maj ter junij proslavim za mladinski oddelek plača za zdravniško preiskavo iz društvene blagajne.

Torej dragi mi rojak, rojakinja! Oče, mati, ne prezri mojega klika! Priskoči mi na pomoč! Če imaš otroke, ki še niso pri naši KSKJ, sedaj se nudi najlepša prilika za pristop. Vse popolnoma prosto kakor pri Jednoti, tako tudi pri društvu, poleg tega tudi zdravniško preiskavo plačano. Otroci se sprejemajo od rojstva do 16. leta, samo da so zdravi.

Važno! Rojake v Willardu, kakor tudi v okolici Marshfielda in Brighta bom podpisani v doglednem času obiskal. Drugega vas ne prosim, kakor pomagajte mi do zaželenega cilja!

K sklepu še naznanjam, da se bo prihodnja naša mesečna seja vršila v nedeljo, dne 4. maja ob 1:30 popoldne. Vabljeni ste vsi.

S pozdravom,

Ludvig Perušek, tajnik.

Iz urada društva Marije Čiste, št. 160, Kansas City, Kans.

S tem naznanjam članicam, da bo imelo naše društvo velikonočno spoved v soboto zvečer, dne 3. maja in drugi dan v nedeljo, 4. maja zjutraj skupno sv. obhajilo. Zbirate se bomo ob 7:40 v šolski dvorani, da potem skupno odkorakamo v cerkev. Vsaka naj prinese društveno regalijo. Med sv. mašo bomo imele tudi "ofer."

Naj si vsaka članica dobro zapomni, da jo v to veže dolžnost. Katera ne izvrši te velikonočne dolžnosti skupaj z društvom, zapade kazni \$1.00.

Dalje prosim in opozarjam tudi one članice, ki zaostajajo z asesmentom, da se za redno plačevanje malo bolj pobrigate, da boste imele vsak mesec najkasneje do 23. vse doneske poravnane. Katera ne bo tega storila, se bo sama suspendala.

S sobratskim pozdravom,

Agnes Zakrajšek, tajnica.

Društvo sv. Ane, št. 173, Milwaukee, Wis.

Vabilo na domačo zabavo

Kakor že znano, bo naše društvo priredilo domačo zabavo dne 3. maja, v soboto zvečer v Tamšetovi dvorani. Zabava se vrši v korist društvene blagajne. Vstopnina bo: za ženske 50 centov, za moške pa \$1. Katera članica se ne udeleži te zabave, bo morala plačati \$1 kazni. Izvolite torej to vpoštevat pri plačevanju asesmenta meseca maja.

Udeležite se te naše veselice dne 3. maja, in pokažite, da se zanimate za svoje društvo. Delujte z veseljem in dobrodušnostjo, da bo na tej prireditvi velika udeležba in lep uspeh.

Na to veselico že danes uljudno vabimo vse Slovence in Slovence iz Milwaukee in okolice, da nas posetijo. Zato sklenite že danes, da nikamor drugam,

kakor na domačo zabavo društva sv. Ane, dne 3. maja zvečer v Tamšetovi dvorani. Tam bo izbrani urizirke cenjenim gostom na razpolago, dobra pijača in tudi muzikant bo najlepše zaigral, da bo kar veselje.

Vam, cenjene članice pa ponovno kliče: Pridite vse in pripeljite tudi svoje možje ter sosedje s seboj na to veselico!

S sobratskim pozdravom

Christine Rebernik, tajnica.

Iz urada društva Kristusa Krilja, št. 226, Cleveland, O.

Radi velikega dela pri pripravah "Pasijona," je moje tajniško delo malo zaostalo. Radi tega prosim cenjene brate in sestere našega društva, da naj nekoliko potrpe, ako se je ta ali ona stvar kaj zakasnila, zlasti tudi glede bolniške podpore.

Vzrok, katerega sem že navedel, je bilo ogromno delo in skrbi za "Pasijon," ki je sedaj že dovršen in sicer tako čestno, da so na to lahko ponosni ne-le samo naši društveni bratje in sestere, temveč vsa naša slovenska javnost.

Ob priliki kaj več.

S sobratskim pozdravom

Josip Grdina, tajnik.

DOPISI

Lawrence, Pa.

Malo pozno prihajam s tem dopisom iz naše naselbine; pa či pri tem mislim: Bolje pozno kot pa nikdar!

Tako je. Včasih smo le srečni, da živimo v teh grabnih na vrhu hriba. Kadar nas pride obiskat kak rojak, živec na kak ameriški ravnini, se mu zdi zelo čudno, kako smo razdeljeni po teh hribih in dolinah.

Tako razočaranje smo imeli na večer pred lanskim Zahvalnim dnem, ko nas je obiskal brat Anton Grdina, gl. predsednik KSKJ. Zelo čudna in težavna se mu je morala zdeti pot iz Lawrence, Pa., ker piše v svojem poročilu, da je naša naselbina kakih petdeset milj oddaljena od Pittsburgha. Pravzaprav, koder se mi vozimo, je oddaljen Pittsburgh samo 16 milj od nas. Morda je imel brat gl. predsednik zelo slabo vožnjo, ali pa je bil tako težaven križev pot s postaje Lawrence na hrib ali Hills, kjer mi stanujemo, oziroma kjer se je vršilo k a z a n j e Jednotinih filmskih slik.

Drugo je pa to, da ljudje, ki samo v mestih stanujejo, nimajo vseh teh dobrot in ugodnosti, kakor jih imamo mi tukaj po teh krasnih premogarskih naselbinah. Kaj boste vi meščani z vašimi tridimi cestami in tlakovanimi hodniki? Mi, mi! Mi imamo tukaj tako lepa in mehka pota ter hodnike, da moraš le gledati, kam bi stopil. Včasih se noga tako vgrezne, da jo je le s težavo ven izvleče, ali pa pri tem tudi čevljev izgubiš v teh gumijuh podobnih cestah ter hodnikih. So pač tukaj še vedno taka naravna pota, kakor jih je Bog ustvaril.

Da, da, je pač tako. Nekateri so rekli: Je pač Grdina; ampak to je samo ime. Ime in pa oseba sta pa dve stvari. On se le piše tako, toda kot oseba je pravi gentleman. Mi si še danes štejemo v čast, da nas je prišel naš sobrat gl. predsednik obiskat; vsi drugi, ki so rekli, Grdina je Grdina, so se pa daleč zmotili.

Tukajšnji rojaki so se zelo pohvalno izrekli o zabavi in slikah, ki je bil sobrat Grdina med nami. Slike so se ljudem jako dopadle, kakor tudi govor brata glavnega predsednika, ki je bil — po pravici rečeno, — čisto nepristranski in zelo podučljiv za naše rojake v Ameriki in za članstvo naše Jednote.

Po shodu so me posetili na mojem domu brat. glavni predsednik, Mr. R. Pieteršek s soprogo in še več drugih rojakov iz naselbine, na kar sem zelo ponosen in sem si štel ta obisk v posebno čast.

Mr. Pieteršek je naročil, da se moram tudi v njegovem imenu zahvaliti bratu gl. predsedniku za prijaznost in vsestransko zabavo in da ga veseli, da smo se tako lepo skupaj zabavali. Dalje omenja, da se je domov prav fino vozil, ker ima neko staro železno "Lizo" namesto konja. To pa tako veste, da star avto in star konj, sta si precej podobna. Oba sta malo nadušljiva, oba gresta lažje navzdol kot pa navkreber, o b a gresta rajši domov kot pa z doma. Zato pravi Mr. Pieteršek, da zna njegova stara "Liza" že skoro sama domov. To se je dokazalo omenjeni večer. Mr. Pieteršek celo trdi, da je bil isti čas tako dobro razpoložen, da, če bi bil moral voditi kak nov avto, da bi se z njim najbrž peljal v nebesa; saj so ceste z naših "Hills" proti Bridgeville tako lepo pripravljene za cilj proti nebesom. Greh lahko iz hriba v hrib, in cesta se tako vije na vse kraje, da če nimaš posebne sreče, ali stare kare, pa ne veš ne ure, ne minute, kedaj se lahko znajdeš na onem svetu.

Zdaj se še enkrat vsem skupaj lepo zahvaljujem za poset in zabavo; malo pozno je že, kaj ne? Iskreno želim, da bi se še sešli z bratom gl. predsednikom naše Jednote, da bi imeli zopet tako vesele urice. Tako želim tudi, da bi še Mr. Pieteršek prinesel kako tako okusno pleče, jaz pa klobas na mizo in omega, ki je za nas izpod preše pritekkel.

S sobratskim pozdravom, Jakob Rozman, predsednik društva št. 228. K. S. K. Jednote.

Waukegan, Ill.—Nam zemljano, ki potujemo po tej solzni dolini, je že tako usojeno, da moramo prestati več žalosti kot veselja.

Dne 13. aprila sem se mudil v malem, prijaznem mestu De Kalb, Ill., ki leži kakih 60 milj zapadno od mesta Chicago. Bil sem na pogrebu moje svačinje Margarete Košir, rojene Kržič, matere deseterih otrok.

Pokojna je bila doma iz vasi Goričica, fara Preser pri Ljubljani. Poleg soproga in deset otrok zapuščala tukaj v Ameriki štiri brate in tri sestere, v starem kraju pa očeta. Spadala je k društvu sv. Pavla, št. 130 KSKJ. Stara je bila 45 let. Njen soprogo Paul je že več let predsednik označenega društva.

Prerano umrlo je mučila bolezen štiri mesece in zdaj jo je bela žena, smrt rešila za vedno nadaljnega trpljenja. Oj, ti kruta smrt! Kako si neusmiljena, ko odvzameš iz družine pod božjim solncem najdražjo osebo, koje ni mogoče nadomestiti ne s srebrom, ne s zlatom! In to je mati. Že samo beseda mati je nekaj zvišenega in veličastnega. Kako pretresljiv je prizor, ko človek stoji ob grobu, kamor polagajo rakev z materjo v hladno zemljo, okrog pa stoji 10 nedorastlih otrok! Dragi moj! Tedaj ne plakajo samo oči, tedaj se človeku krči tudi srce in duša vsled velike žalosti. O, sinovi in hčere! Zapustila je vas za vedno dragoljubljena mati. Upam, da njeni dobri zgledi in spomini nanjo, vas ne bodo nikdar zapustili in jih boste ohranili do zadnje ure. Posebno ker je bila pokojnica tako vzgladna krščanska žena ter mati. Rada je hodila v cerkev, kadar ji je le čas dopuščal; tako je tudi rada prenašala vse križe in težave skrbne matere.

Ti pa, dragi mi brat! Zaupaj v Boga, ker le pri Njemu boš našel tolažbo, da boš zamogel prenašati to veliko izgubo in da boš zamogel voditi svojo družino, katero ti je zapustila Tvoja pokojna in ljubljena soproga. Bodi ji ohranjen najbližji spomin in naj ji bo lahka tuja zemlja! Naj v miru počiva!

Andrej Košir.

KONCERT GDC. ROPASOVE
Canonsburg, Pa.—V nedeljo, dne 27. aprila priredi znana operna pevka gđ. Zora Ropasova koncert in sicer pod avspicijo dramskega kluba Soča v dvorani društva Postojnska Jama, št. 138 SNPJ v Strabane, Pa. Pričetek koncerta bo ob dveh popoldne.

Cenjeno občinstvo se tem potom uljudno vabi na poset tega koncerta, ki bo jako bogat na programu. — S pozdravom

John Zigman,

tajnik dramskega kluba Soča.

NEKOLIKO PODROBNOSTI O POKOJNI MRS. ZOFIJI DEČMAN

Forest City, Pa.—Kakor je bilo že poročano v tem listu z dne 8. t. m., je umrla soproga predsednika porotnega odbora naše KSKJ, Mrs. Zofija Dečman. Bolna je bila samo par tednov. Dne 28. marca se je morala podvreči težki operaciji, toda tudi to ni nič pomagalo; umrla je dne 4. aprila zjutraj v bolnišnici sv. Jožefa v Carbondale, Pa.

Pokojna je bila rojena dne 1. januarja 1884 v Winton, Pa., njeno deklisko ime je bilo Tusar. Od tam se je s svojimi stariši preselila v Forest City leta 1894. Poročila se je s sedaj žalujčim soprogom John Dečmanom 15. oktobra 1907 v tukajšnji cerkvi sv. Jožefa. Bila je članica društva sv. Ane, št. 120, KSKJ in Slovenske ženske Zveze, št. 7.

Pogreb se je vršil dne 7. aprila ob 10. uri s peto črno sv. mašo, katero je daroval naš častiti g. župnik Rev. F. M. Jevnik ob asistenci Rev. Hugh Rudy-a in Rev. Dan Grega. Nosilci krste so bili sledeči člani društva sv. Jožefa, št. 12: Martin Muhič, Frank Telban, Matija Kamin, John Telban, Karol Kovačič in Frank Kamin.

Da je bila pokojnica zelo priljubljena ne samo pri Slovencih, ampak tudi pri drugorodcih, so pričali številni venci, ki so bili položeni ob njeni krsti od raznih društev, sorodnikov, znancev in prijateljev ne samo iz tukajšnje naselbine, ampak tudi iz mest oddaljenih držav: Minnesota, Chicago, Joliet in Clevelanda.

Pogreba so se udeležila tukajšnja društva: sv. Ane, št. 120 KSKJ, Slovenska ženska Zveza, št. 7, kamor je blagopokojnica spadala in tudi moška društva sv. Jožefa, št. 12, in društvo Marije Vnebovzete, št. 77 KSKJ. Dalje so se spredva udeležili tudi sledeči: Mrs. Jean Tezak, Joliet, Ill.; Mrs. Emma Shimkus in hčera, Chicago, Ill.; Mrs. Marion Zalar, hčera glavnega tajnika KSKJ, Joliet, Ill.; Mr. in Mrs. Joseph Dečman, Auburn, N. Y.; Mr. in Mrs. Frank Kolonsky, Pittsburgh, Pa.; Mr. in Mrs. Martin Gerchman, Binghamton, N. Y.; Mr. Rudolf G. Rudman iz Wilkingsburg, Pa., gl. porotnik je zastopal pri pogrebu KSKJ. Pogreba so se udeležile tudi razne mestne organizacije in mnogo vsakovrstnega občinstva, tako, da je bil spoved zares velik, kakoršnega še ne pomnimo v tukajšnji naselbini.

Pokojnica zapuščala žalujočega soproga John A. Dečmana, tri sinove ter štiri hčere, dalje mater, šest bratov in eno sestro v Forest City, Pa., ter eno sestro v Pittsburgh, Pa.

Bodi pokojnici ohranjen blag spomin, prizadeti družini pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Poročevalec.

LISTNICA UREDNIŠTVA
Cenjene dopisnike s tem ponovno prosimo, da naj nam pravočasno in še pred zaključkom tedna dopošljejo rokopise za objavo v naslednji torkovi izdaji.

Kakor znano, nam clevelandška pošta od spomladi do jeseni ob sobotah dostavlja pisma samo enkrat, in sicer zjutraj okrog osme ure; druge, ali poldanske pošte pa v teh mesecih ne dobivamo. Ta prememba povzroča, da na nas naslov-

(Dalle na 3. strani).

NEBEŠKA KRONA

ALI PREMIŠLJEVANJE O NEBESIH

Nemški spisal

Janez N. Stöger, duhovnik Jezusove družbe

Poslovenil Janez Smuc, duhovnik gorilke nadškofije.

(Nadaljevanje)

Na kroni mučnikov, kakor piše sv. Bonaventura v prelepi podobi, se lesketajo zlahtni kamni, ker so v hudi vojski za vero do smrti ostali trdni kakor dijamant. Deviški venec je spleten iz najlepših cvetic, ker so device najlepši cvet krščanstva in ker je deviška čistost med svetom vedno v nevarnosti, kakor cvetlica med trnjem. Krona učencikov je iz najčistejšega zlata, ker je zlato med vsemi rudami najzlahtnejše in podoba modrosti.

32. Sedem zvezd krščanskega upanja.

Ko smo spoznali visoko vrednost nebeške krone, vprašajmo zdaj sami sebe—in to vprašanje je nad vse važno—ali nam je upati, da jo bomo kdaj dosegli? Odgovor na to vprašanje je kratak. Res je sicer, da človek ne ve, ali je vreden ljubezni ali srda; res je, da moramo le s strahom in trepetom delati za svoje zveličanje; res je, da, dokler dihamo, nismo nikdar varni pred padcem, četudi smo na poti dovršene čednosti; res je pa tudi, da če imamo kaj dobrega na sebi, smo vendar le še zmiraj nevredni hlapci; zakaj za vse gre čast Bogu, brez čegar milosti ni mogoče nič zaslužljivega storiti za večno življenje.

Vendar, ker je krščansko upanje naša dolžnost, ki se naslanja na zasluge Kristusove—zakaj, karkoli storimo dobrega, gre pripisati le Kristusu, čeravno prostovoljno sodelujemo—smemo v duhu ponižnosti položiti svojo roko na srce in vprašati vest. Ona nam bo povedala, ali nam sveti kaka zvezda krščanskega upanja. Kakor piše sv. Janez v skrivnem razodetju, nam Gospod, ki drži sedem zvezd v svoji desnici, govori tako-le:

"Poznam tvoja dela, tvoje zasluge in tvojo potrpežljivost." (Skr. raz. 2, 19).

Njega ni mogoče goljufati, pa tudi vera, ki nam kaže sedem zvezd krščanskega upanja, nas goljufala ne bo. Ta ali ona teh zvezd nam gotovo sveti. Blagor nam, ako nam pravi srce, da smo vedno zvesto hodili za njo; blagor nam, ako nam sveti vseh sedem zvezd skupaj na poti zemeljskega življenja; blagor, ako poslušamo ta sedmeri klic milosti in si njegove opomine vzamemo k srcu. Poglejmo torej, katere so te zvezde krščanskega upanja. Ta, ki jih drži v roki, nam kliče: "Bodi zvest do smrti in dal ti bom krono življenja." (Skr. raz. 2, 10).

a) Zvezda vere.

"Vera je podlaga vseh čednosti," pravi sv. Ambrož, "in le, kar se zida nanjo, sme se nadejati plačila! Vera je vinska trta, čednosti so mladike, dobra dela pa so grozdi."

Ravno tako trdi sv. Avguštin, rekoč: "Vera je korenika vsakega dobrega dejanja, je oko, po katerem se naš namen povzdigne k nebesom: je krmlilo, ki ladjico naše dobre volje srečno pripelje na breg večne ljubezni."

"Vera očisti grehov, oživlja dušo, zaznamuje izvoljene, varuje pravične, zmaga povsod ter krona svoje zveste s krono nemrjočnosti."

Vera je zanesljivo sidro. Ko ladji na viharjem morju žuga pogin, takrat je vera njeno sidro, ki jo reši nesreče, obvaruje brodoloma ter jo srečno pripelje v zavetje. Zato pa Jezus pred vsem terjaja od nas vero.

"Kdor veruje in je krščen," pravi on, "bo zveličan; kdor pa ne veruje, bo pogubljen." Jezus pravi dalje: "Resnično,

resnično vam povem, kdor v mene veruje, ima večno življenje." In vsak list sv. pisma nam priča, da je vera zastava večnega življenja. Kolikokrat je Gospod rekel:

"Tvoja vera ti je pomagala," "naj se ti zgodi, kakor veruješ;" "velika je tvoja vera."

Kdor torej nosi pravo živo katoliško vero v prsih in jo ohrani do smrti, on ima poročstvo, da bo zveličan, in ako ne taji v dejanju, kar veruje v srcu, to je, ako živi po veri, ga bo zvezda krščanskega upanja pripeljala v zavetje večnega življenja.

"Izkušnja naše vere," piše sv. Peter, "nam bo prinesla hvalo, čast in poveljanje na dan razodetja Jezusa Kristusa, katerega ljubimo, dasiravno ga nismo videli, v katerega tudi zdaj verujemo, dasiravno ga ne vidimo, verujoči pa se bomo veselili z neizrekljivim, častitljivim veseljem, ko homo dosegli cilj svoje vere, zveličanje duš." (I. Peter. 1, 7.).

Vera je nekakšno dolžno pismo, ki nam ga je dal Bog. Pri sodbi lahko porečemo: Gospod, vse sem veroval, kar si razodel, in kar je katoliška cerkev zapovedala verovati. Ti si mi za to vero obljubil večno življenje. Glej dolžno pismo, tukaj ga imam; plačaj, kar si podpisal; s svojo božjo besedo si se obvezal. Pusti me torej v večno življenje, daj mi krono, katero si mi obljubil. Vera mine ter se izpreobrne v gledanje; gledati Boga, največjo dobroto, to bo torej krona vere.

Ta velika resnica nam kaže, zakaj so svetniki in vsi od Boga razsvetljeni kristjani svato vero čislali kot največjo dobroto in stavljali vanjo ob smrtni uri vse svoje zaupanje.

Neki pobožen mož smrtno oboli. Ko spovednik v imenu cerkve stoji pri njegovi postelji in opravlja molitve umirajočih ter izreče besede: "On ni tajil Očeta, Sina in sv. Duha, temveč je veroval," vzklikne bolnik sicer s slabim glasom, pa z veliko zavestjo:

"Res je, veroval sem, veroval sem!"

Tudi sv. Terezija ni imela v svojih smrtnih bolečinah slajše tolažbe in boljšega upanja, kakor v besedi: "Jaz umrjem kakor hči matere katoliške cerkve," katero je v resnici tako ljubila, da je bila pripravljena za najmanjši obred te lepe neveste Kristusove dati življenje.

Sv. Janez Kvalbert je prosil ob smrtni uri, da naj se mu v raket dene spomenica, na katero so zapisane besede: "Jaz Janez verujem in spoznam sveto vero, katero so oznanovali apostoli, in katero so sveti očetje potrdili v štirih zborih."

Torej, kolika tolažba, kolika radost mojemu srcu! Upapolna zvezda svete vere mi sveti naproti v vsi svoji žarnosti. Grešnik sem sicer, velik grešnik in nevreden hlapec; toda po tvoji dobroti, o Gospod, sem ohranil vero; ljubil sem jo od mladih nog in zdaj, ko mi bije večna ura, radosten ponavljam besede, s katerimi je tridentinski zbor sklenil svoje seje: "Te sveto, rimsko-katoliško cerkev, zunaj katere ni zveličanja, javno in prostovoljno spoznam in jo hočem do zadnjega vzdihljaja trditi in ohraniti, kakor resnično mi Bog pomagaj in njegov sveti evangelij."

(Dalje prinodnjč.)

Sreča potka bolj redkokdaj na vrata posameznika, med tem ko se nesreča kaj rada priplazi skozi odprto okno njegovega stanovanja.

DR. IVAN ZAPLOTNIK:

JANEZ ČEBULJ
MISIJONAR V AMERIKI

(Nadaljevanje)

Vožnjo po morju popisuje tako-le: "Dne 14. septembra prisveti. Vozni listek mi je bil že kdaj v rokah, pa tudi 350 frankov iz mojega žepa, ki sem jih moral plačati za vožnjo. Veličastno se je amerikanec gibal s svojimi 600 ljudmi. Moško se mi je zdelo, toda moškost me je kmalu zapustila. Morje je bilo namreč silno nepokojno, parnik se je močno zibal in ni pretekla ura, ko jih je zaradi gibanja veliko dobilo morskbolezen, popoldne pa večina. Ob 12 smo bili odjadrali. Tudi mene se je precej polastila neka slabost, bila pa je le domišljija. S to umišljeno boleznijo sem zlezel v kajuto. Ondi sem zaspal in se zbudil čisto zdrav o polnoči med 14. in 15. septembrom, ko pravkar parnik obstane pred Southampton, dve milj od brega blizu otoka Wight. Odsihmal sem se zmeraj dobro počutil, kljuboval sem morju in boleznim, medtem ko je moj ubogi tovariš, tirolski pater, vse pot neozrečeno trpel. Osramočeni naj tedaj bodo, ki so pre-rokovali, da me bodo ribe pojedle. Pač je teh morskkih pošasti brez števila iz vode poskakovalo kakor lepo rejeni prašiči pred pustom in se za nami poganjalo; toda njih urnost ni dohajala hitre pare. Pomni pa, da posebno velikih rib nisem videl.

Dne 15. septembra smo zapustili Southampton in zdaj je šlo urno čez neizmerni ocean. Vetrta ni bilo in morje je bilo mirno in prijazno do 21. septembra. Tega dne nas je zasačil hud vihar, ki je razsajal 36 ur. Vse je bežalo v notranje prostore, jaz pa sem šel zgor, se prav čvrsto usedel v kotiček za dimnikom in od tod sem gledal divjanje morja. O kak pogled! Veličasten pa grozen, ko sem gledal vzdigajoče se slapove, kako je val ob valu poskušal svojo moč, val nad valom se okresal in se razbil ali pa se pogreznil v globočino; ko sem gledal pene in slišal vršanje in bučanje semkaj vrvečih valov ter tuljenje viharja. Moje srce se je v tem trenutku povzdigovalo k pobožnosti in molilo veličastno božjo visokost.

Pri vsem tem mi je bilo to vendar le prehudo in zmeraj hujše. "Vanderbilt"—velikan se je na vse strani majal. Zdaj se je visoko vzdignil, zdaj se potopil v veliko globočino. Val za valom je udarjal čez parnik in se ob dimniku razprševal. Nameraval sem odjenjati, ali kako naj pridem čez navpične lestev? Predrznem se, zberem vso moč in srčnost ter grem k lestvi. Komaj pa nanjo stopim, vzdigne val parnik, ga zadega kakor žogo v globočino in od vseh strani dere voda v potokih čez parnik. Z vsemi napetimi močmi se držim z nogami med čepiči lestve. Se zdaj se čudim, da se nisem onesvestil. Bog me je obvaroval in ljuba Mati božja. Kako lahko bi bil zadegan na spodnja tla, dva sežnja globoko, in bi bil za svojjo lahkomišljenost in predrzno radovednost ob nogi ali še ob kaj drugega. Umaknem se v sobico in tamkaj molim prav pohlevno in pobožno brevir. Na gornja tla, kjer sem bil poldruugo uro v dosti nevarnem stanju, pa si 24 ur nisem upal več.

V sobani in sobicah je šlo vse križem; kdor se ni trdno držal, ga je vrglo v steno; lovili smo se, drug drugega; kar ni bilo zavarovano, je šlo na drobno—v čepinje; vse je bilo nekako pijano; eni so jedli, drugi bljuvali, eni govorili, drugi se davili. Vse je obolelo, jaz, hvala Bogu sem bil ostal čvrst in zdrav. Ljudje so zgubili vso srčnost; nikomur se ni nič ljubilo, posebno ponoči od 21. do

22. Ta noč je bila grozna; zunaj je bila vojska življev, žvižganje in tuljenje viharja; znotraj je pokalo velikansko poslopje v svojih sklepih pod valovi, ki so ga zagrinjali. Vendar ni bilo posebne sile, čeprav smo bili precej v nevarnosti, kakor je kapitan pozneje rekel; prav v viharju smo namreč jadrali po krajih, ki so zavoljo mnogih nasipov najnevarnejše.

Previdnost je nad nami čula in Marija, pomočnica tistih, ki so na divjem morju, je bila tudi naša pomočnica. Češčena bodi Zvezda na morju!

Vihar se je 23. septembra unesel; morje je bilo popolnoma mirno; vse je hitelo na vrh parnika jasno in veselo, da je nevarnost prestana. Jaz sem prinesel znatna znamenja viharja, ker sta bila klobuk in plašč nemilo zdelana ter z morskoo so-ljo tako napojena, da bi lahko

14 dni juho solil; klobuk ni ne črn ne bel, prav podoben zidar-skemu klobuku.

Zivljenje na parniku je prav siromašno, zlasti pri onih potnikih, ki so v tretjem oddelku; v drugem oddelku, kjer sem bil jaz, je bolje, ker je hrana precej dobra. Strežniki so neprijudni ljudje; mornarji in drugo moštvo so nabrani od vseh vetrov; črnici, Američani, Norvegi itd. Potniki so zmes vsakterih narodov in vrst. Grozno se človek naveliča na morju in hrepeni po suhem.

Dalja od Havra do New Yorka je 2.600 angleških milj. "Vanderbilt" je opravil to pot v 12 dneh. Vsak dan je 300 milj preoral, grede neprenehoma podnevi in ponoči skoraj z enako naglostjo. Velikansko kolo, prav za prav dve kolesi, se je do New Yorka 190,862 krat zavrtelo okrog svoje osi, skoraj

desetkrat v minuti. Nad strojem je naprava, da pride pri vsakokratnem obratu kolesa na dan številka in to prav natanko. Med viharjem smo bili celi dan zakasneli, ki smo ga pa pri naslednjem prav ugodnem vremenu nadomestili.

Ko je 26. septembra zjutraj megla zginila; se je videla suha zemlja. "Suho, suho!" je povsod donelo; vse je hitelo v nadstropje, da bi se nagledalo hrepenee pričakovanega ameriškega primorja. Ob 11. popoldne smo se usidrali in šele ob 4. popoldne smo parnik zapustili. Sprejeli so me oo. redemptoristi. O kako se mi je prilegel pokoj v teh samotnih tihih stanovanjih; kako mi je ljubezniv sprejem pri teh očeh tih poživil dušo in telo!

Vsemogočni dolar je ključ do marsikakega srca.

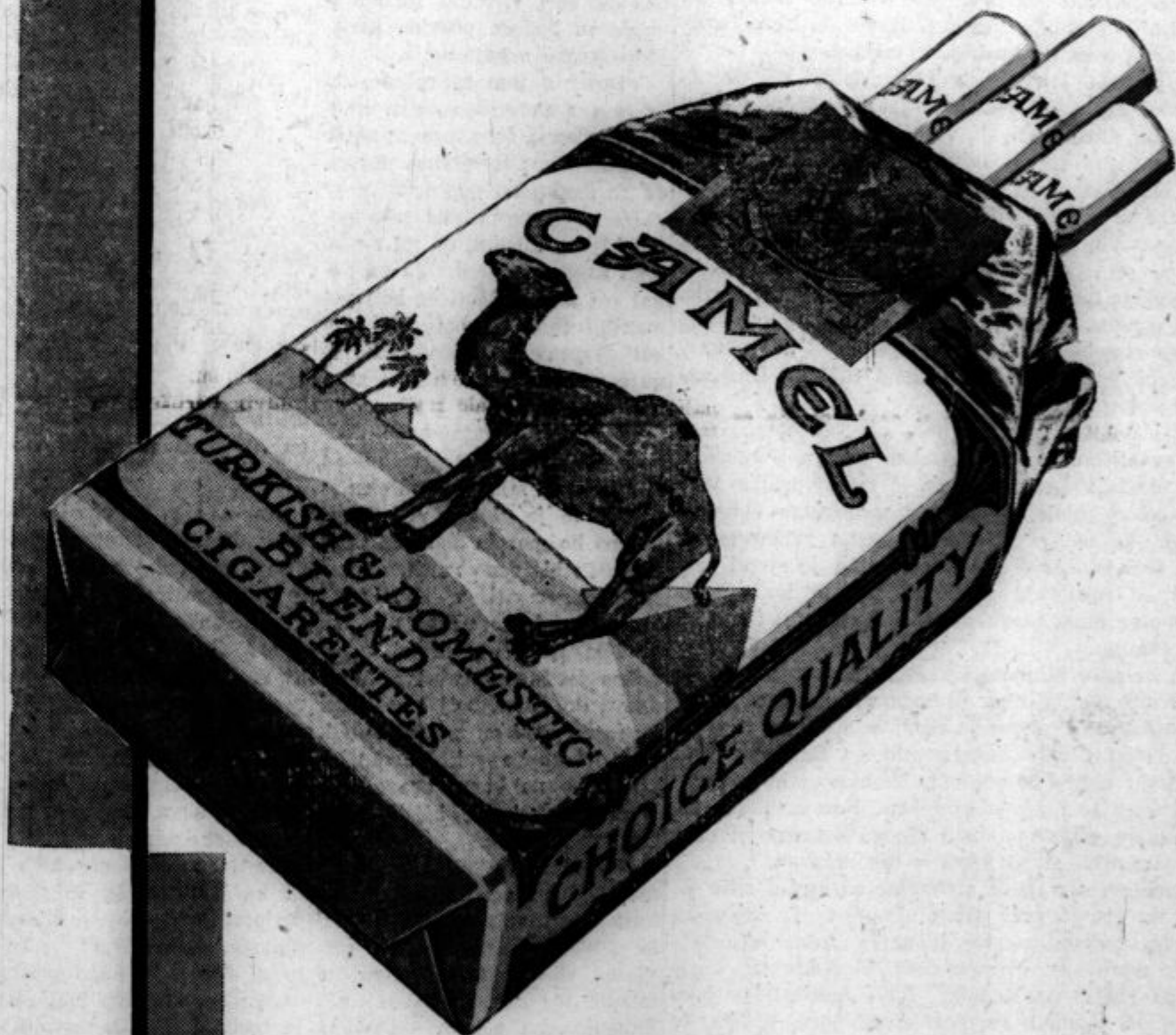
(Nadaljevanje iz 2. strani)

ljena pisma, dasiravno dospela v Cleveland v soboto popoldne in popoldne, dobimo šele v ponedeljek zjutraj. Skušali smo stvar urediti glede dostavljanja sobotne popoldanske pošte, pa je bilo nemogoče.

Naravno, da ta nedostatek povzroča uredništvu preglavico, kajti šele v ponedeljek prejeta naznanila in dopise se nikakor ne more isti teden objaviti, ker je treba isti dan že vse strani zaključiti.

Čenjeni dopisniki naj torej to blagohotno vpoštevajo in oddajo rokopise pravočasno na pošto, da dobimo iste v roke najkasneje v soboto zjutraj. Da bo stvar bolj sigurna, oddajte pismo po Special Delivery.

Vsi člani vaše družine bi morali biti zavarovani pri naši Jednoti.

Razkošje Camels
nič več ne stane

NE ODRECITE SE užitku kaje Camels. Več plačate, pa naj kupite karkoli. Zakaj bi ne imeli resničnega razkošja kajenja, ki ga zamorejo dati edinole Camels?

V ta znan zavojček gre vsa miloba naravne dišave, vsa rahlost, ves delikatno mešan aroma in bogatost—z eno besedo—ves užitek resničnega kajenja, ki ga zamore vsebovati dvajset cigaret. Nobenih okraskov na zavojčku. Posebnosti, ki jih dobite s Camels, so v čudoviti kakovosti cigaret samih.

Camels so dobile širše prijateljstvo med milijoni, ki cenijo razkošje dovršene kaje kot katerakoli druga cigareta, ki jih izdelujejo.

Ne odrecite se razkošju

CAMELS

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izdavač: K. S. K. J.

Zastavna Kraljevina Slovenija, Kraljevina Italija in Zdrženih državah Amerike.

Uredništvo in tiskarnica: **CLEVELAND, OHIO**
6117 84. Clair Avenue
Telefon: Henderson 2912Za štamp., za leto: \$0.94
Za poštno: \$1.50
Za inostranstvo: \$3.00OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA
Maintained by and in the interest of the Order
Issued every TuesdayOFFICE: 6117 84. Clair Avenue **CLEVELAND, OHIO**
Telephone: Henderson 2912

83

K BARAGOVIM STOLETNICI

Kakor znano, je načinov za obhajanje kake stoletnice več vrst; tako se isto praznuje povodom kakega posebno važnega zgodovinskega dogodka, povodom rojstva ali smrti kakega zaslužnega moža itd.

In tako je tudi za nas, ameriške Slovence že nastopilo važno spominsko leto 1930, v katerem imamo obhajati stoletnico prihoda našega prvega misijonarja v to deželo, Rev. Friderik Baraga in poznejšega prvega ameriškega slovenskega škofa.

Kakor znano, je Rev. Friderik Baraga zapustil Ljubljano dne 29. oktobra, leta 1830. Tedanji ljubljanski škof mu je dal dovoljenje "Exeat" za odpotovanje v Zdržene države ameriške in sicer za škofijo v Cincinnati, Ohio. Rev. Baraga se je najprvo podal na Dunaj k Leopoldinski družbi, ki mu je finančno pomagala za potne stroške. Z Dunaja je odpotoval dne 12. novembra istega leta, ter dospel dne 27. novembra v francosko luko Havre, odkoder se je vkrcal dne 1. decembra na ladjo in stopil na ameriška tla v New Yorku dne 31. decembra, 1830, ravno na Silvestrov dan.

Iz njegovih potnih črtic in dnevnih zapiskov je posneti, da je imel Rev. Baraga skrajno slabo in zelo viharo vožnjo čez morje, trajajočo celih 31 dni. Za vožnjo iz Havre do New Yorka je plačal 52 goldinarjev tedanje avstrijske veljave.

V New Yorku je ostal štiri dni, v Philadelphiji pet dni in par dni v Baltimore, Md. Od tukaj se je dne 12. januarja, 1931 napotil proti cilju, Cincinnati, O., v postnem vozu, ker tedaj še ni bilo železniške zveze ter je dospel k škofu Fenwicku v Cincinnati dne 19. januarja istega leta.

Za nas, Ohijčane je značilno, da se je ta prvi ameriški slovenski misijonar ustavil in nekaj mesecev mudil v naši državi, predno je odpotoval proti severnem Michiganu na misijonske postaje. Rev. Baraga je bival namreč v Cincinnati do 21. aprila, 1931, torej cele tri mesece. Tako je bil tudi v naši državi Ohio, oziroma v mestu Cincinnati dne 1. novembra, 1853 posvečen v škofa. Sedaj nastane vprašanje: kako bomo tudi mi Ohijčani to važno stoletnico obhajali?

Stoletnico prihoda Rev. Baraga v našo novo domovino smo indirektno že praznovali lansko leto povodom prvega Vseslovenskega katoliškega shoda v Lemontu, ker je ravno prilika tako nanesla; pravo stoletno jubilejno slavnost zamoremo obhajati šele letos. To leto bo ostalo gotovo še našim zanamcem v spominu, ko se je obhajalo prvo stoletnico, odkar je stopil prvi ameriški Slovenec na tukajšnja svobodna tla, in koji se je povsod do časti prvega ameriškega slovenskega škofa, to je bil Rt. Rev. Friderik Baraga.

Jugoslovanska Zveza v Minnesoti je nedavno sprožila misel, da naj bi se stoletnico Baragovega prihoda na primeren način praznovalo v označni državi. Stvar je sedaj še v teku. Prav bi bilo ter umestno, da bi se letos našega velikega Barage v prvi vrsti spominjali vse v državi Minnesota, Michiganu in Wisconsinu živeči rojaki, kjer je blagopokojni škof Baraga toliko let deloval na misijonskem polju ter storil mnogo dobrega za civilizacijo in kulturo tedanjih stanovnikov v teh državah.

Kar se tiče proslave Baragove stoletnice od strani naše K. S. K. Jednote, se bo gotovo tudi nekaj ukrenilo. Iz zapisnika polletne seje glavnega odbora meseca januarja čitamo sledeče: "Nato pride v zborovalno dvorano Rev. B. Ambrožič, katerega predstavi brat glavni predsednik. Rev. Ambrožič v jako lepih besedah pojasni namen svojega današnjega obiska in predloži idejo praznovanja stoletnice prihoda škofa Friderik Baraga. Govornik pojasni velik pomen te ideje in prosi, da bi tudi edina slovenska katoliška Jednota v Ameriki podvzela vse potrebne korake, da bi se ta blaga stvar izpeljala kolikor mogoče slavnostno in pomenljivo.

"Vsa zbornica vzame to idejo na znanje, kar pričajo podani izrazi. O tej zadevi govori glavni predsednik brat Grdina, dalje brat Zalar in brat Dečman.

"Zbornica soglasno imenuje v ožji pripravljalni odbor te proslave sobrata glavnega predsednika, glavnega tajnika in duhovnega vodjo."

Vsa čast in priznanje Rev. Bernardu Ambrožiču, ki se med našimi slovenskimi gospodi duhovniki za nameravano Baragovo stoletnico tako zanima. Napisal je v Amerikanskem Slovincu namreč že več spodbudnih člankov in pozivov.

Po našem skromnem mnenju bi bil mesec avgust najbolj primeren čas za to proslavo. Tedaj se vrši naša konvencija v Waukeganu, Ill. Morda bi se dalo doseči, da bi po končani konvenciji romali na grobnico tega velikega moža in škofa v mesto Marquette, Mich. Zaeno bi tudi lahko obiskali mesto Baraga City, v Baraga okraju, ki ni tako oddaljeno od mesta Marquette, kjer v tamkajšnji katedrali počivajo trije naši slovenski škofje in zaeno bi lahko obiskali tudi znanostni naselbino v Calumet, Mich.

O tej pomembni stoletnici bomo od časa do časa še pisali.

RAZMOTRIVANJE V PRILOG PRIHODNJE KONVENCIJE

Cleveland (Collinwood), O.—ki se nanašajo na prihodnjo Z zanimanjem čitam v Glasilu konvencijo. Le žal, da so dopisna razna razmotrivanja in dopise, te vrste bolj redki. Dosedaj so

se oglašili le nekateri glavni uradniki in nekaj članov raznih društev. Vse tako izgleda, kakor da bi bilo premalo zanimanja in premalo življenja za stvari, ki so neobhodno potrebne, da se jih preredita na prihodnji konvenciji, ki se nam bliža s hitrimi koraki.

Vsak, kdor je navdušen in vnet za napredek naše K. S. K. Jednote, se nehoti vprašuje: Kje tiči vzrok temu nedostatku? Članstvo je pričakovalo od strani naših glavnih uradnikov, da nam bodo oni dali gotove smernice, ter nam začrtali pot k uspešnemu razmotrivanju; toda do danes je pa že poteklo šest mesecev, in vendar se glavni uradniki, razen par izjem, ne prilike razmotrivanja niso poslužili. Kakor se ozira članstvo krajevnih društev na svoje uradnike in ima v iste zupanje ter vpošteva njih navsote, ravno tako pričakuje tudi celokupno članstvo od naših glavnih uradnikov, da nam oni razložijo, kaj bi bilo dobro in koristno za napredek naše dične podporne organizacije.

Glavni uradniki imajo namreč več skušnjaj in vpogleda v delovanje Jednote kot pa posamezni člani in kot taki vedo vse bolje, kaj bi bilo za procvit Jednote. Gotovo dejstvo je, da ako bi bili glavni uradniki sistematično že pred tremi meseci sprožili s svojim mnenjem sodelovanje članstva v pravi tle, bi imeli danes v našem Glasilu bolj živahno razmotrivanje za bodoča pravila, ki se jedro vsake organizacije.

Vendar s tem ni rečeno, da je že vse zamujeno, kajti imamo še skoraj štiri mesece za to na razpolgo; torej časa dovolj, da se zamujeno popravi.

Da so naša pravila zelo pomankljiva, mislim, da mi ne bo tega nihče oporekal. Je pa nekaj pri naši Jednoti še bolj pomankljivega, še bolj nujnega kot so pravila. To važno in nujnost nam narekuje naša mladina, ki tvori podlago in predpogoj življenja naše Jednote. Kako bomo pridobili in si zagotovili mladino pod okrilje KSKJ, to je glavno vprašanje, katero bo morala Jednota smotreno in bistveno rešiti, ako si hoče zagotoviti v bodočnosti svojo eksistenco. Brez mladine bi bila naša organizacija podobna jetičnemu bolniku, ki od dneva do dneva bolj hira, slabi in je že zapisan gotovi smrti. Ravno tako bo tudi Jednota hirala, ako ne bomo pravočasno odstranili bolezni, ki ji prete časovne razmere.

Nadaljnja točka, katero bo morala konvencija rešiti je 20-letna zavarovalnina. Ali je naša 20-letna zavarovalnina privlačna sila za našo, turojeno mladino? Ne, nikakor ne! Skušnja nas uči in statistični podatki to potrjujejo, da ima naša Jednota že precej let vpljano 20-letno zavarovalnino, katere se je dosedaj poslužilo približno en tisoč članov in članic, in še te se je bolj s težavo pridobilo.

Že pred kakimi štirimi leti se je mnogo govorilo o bodočnosti naše mladine; tedaj je bila večina mnenja, da nudimo našim mlajšim članom take zabave, kakoršne si isti same želijo. In v resnici so se pri večjih društvi ustanovili žogometni klubi. Koliko mladine so nam ti klubi pripeljali v društva in Jednoto, vam lahko povedo tajniki krajevnih društev, ki so razvoj in potek teh klubov od najbližje strani zasledovali. Po večini so bili le ti člani samo tekom sezone žogometnih iger; potem so pa društvo pustili na cedilu tako dolgo, da se je drugo leto zopet žogometna igra pričela in tedaj so zopet ti "letovičarji" slovesno vkorakali v društvo. To se pojavlja in ponavlja že zadnja štiri leta tako, da so nekateri "športarji" v tem času že trikrat pristopili in trikrat izstopili iz Jednote, ne da bi pomislili, koliko so pri tem trpele

društvene blagajne.

Iz tega sledi moj zaključek in moje mnenje, da ni vzoren tak član in taka članica, ki pristopi v društvo in Jednoto samo radi zabave in razvedrila; od teh ne more Jednota nikakor pričakovati kaj koristi.

V Glasilu št. 12 piše sobrat prvi podpredsednik brat John Germ o 20-letni zavarovalnini. On priporoča vrednostne certifikate (Cash Value), kar je tudi moje mnenje in moja želja. Ako bi jo bilo mogoče izpeljati, potem lahko pričakujemo, da bodo naši sinovi in hčere v večjem številu pristopili v katoliška društva pod zastavo K. S. K. Jednote.

George Panchur,
tajnik dr. sv. Jožefa, št. 169.

Detroit, Mich.—Zopet smo v dobi, da lahko razmotrivamo Detroit, Mich.—Zopet smo v dobi, da lahko razmotrivamo pred konvencijo v prid naše podporne organizacije K. S. K. Jednote za bodoča štiri leta.

Ko kdo gradi kako stavbo, mora najprvo gledati, da jo postavi na trd in varen temelj ali podlago. Tako so tudi naši prvi Jednotni člani ali pionirji prve in najstarejše slovenske podporne organizacije v Ameriki gledali za njeno bodočnost ter njen napredek.

"Vse za vero, dom in narod!" Ali se res za vse to dela? Resnica je, da naša K. S. K. Jednota pod našim sedanjim glavnim predsednikom bratom Anton Grdinom napreduje v članstvu in premoženju. Poznamo pa tudi člane, ki so morali znižati zavarovalnino zaradi asementa s \$1,000 na \$250. Ako pa pogledamo finančno poročilo K. S. K. Jednote od 1. julija do 31. decembra, 1929, vidimo o pr. stroških (Razno): Božične darila uslužbenecem v glavnem uradu \$70.00. Koliko Jednotnih članov je, ki se mučijo in garajo, in ki so ravno tako dobri člani kot glavni odborniki ali uslužbenci v glavnem uradu, pa ne dobijo nikakih božičnih daril!

Kar se tiče konvencije naj bi vsak delegat, katerega društvo tja pošlje, delal v prid članstva in organizacije. To je njegova glavna dolžnost. Ali je pa res tako? Znano je, da je neki delegat na eni izmed zadnjih konvencij med zborovanjem dremal, ali spal. Kako bo tak delegat znal, kaj se godi na konvenciji? Zato opozarjamo krajevna društva, naj bodo previdna, kadar izbirajo delegata.

Še neka druga napaka se godi na konvencijah in sicer po prijateljstvu, to je nagrada glavnim uradnikom. To se pravi črpati težko prisluženi denar iz Jednotine blagajne, in ta točka tudi v Jednotinih pravilih ni označena. Vsakemu glavnemu uradniku je že poprej plača odmerjena, in on zna, pod kakim pogojem svoj posej sprejme.

Ako premislimo sedanje razmere časa, imajo glavni uradniki dosti velike plače. Naše društvo Marije Pomagaj, št. 176 KSKJ priznava prijateljstvo in bratsko ljubezen med brati in tudi miloščno siromakom te organizacije, tega pa ne, da bi se nagrada delila glavnim uradnikom na konvencijah, kakor se je to že večkrat zgodilo. Delegatje ne premislijo, koliko je članov Jednote, ki ne morejo niti svojega asementa redno plačati, bodisi radi starosti ali pa brezposelnosti. Eni izmed teh so že po šest ali več mesecev brez dela; ti imajo družino, ki nima kaj za pod zob dati; ti so usmiljenja vredni, pa jih nihče ne vidi.

Zato je naše društvo Marije Pomagaj, št. 176 razmotrivalo to točko na mesečni seji dne 9. februarja t. l. in sklenilo, da podpira nasvet sobrata društva sv. Cirila in Metoda, št. 14, Butte, Mont., ki je bil pričoben v št. 8 Glasila dne 25. februarja t. l., da naj se nagrade glav-

him odbornikom za vedno odstrani.

Za odbor društva Marije Pomagaj, št. 176 KSKJ:

Chas I. Prazen, predsednik.
Thos. J. Kauscheck, tajnik.
Paul K. Madronich, blagaj.
(Pečat društva)

ZDAJ SMO NA JASNEM!

Znano je, da ima tudi naša Ameriška Slovenija svoje zaslužne in ugledne može, ki marljivo delajo na verakem prosvetnem in kulturnem polju. V to vrsto moramo osobito prištevat našega sobrata Rev. Dr. J. L. Zaplotnika, sedanjega župnika fare sv. Cirila in Metoda v Rock Springs, Wyo., ki je kot vsečak ter izboren poznavalec zgodovine ameriških Slovencev napisal že marsikaj zanimivega iz zgodovine naših pionirjev in tudi raznih ameriških slovenskih naselbin.

Tako vidite v znani knjigi Rev. Trunka "Amerika in Amerikanci" največ historičnih podatkov o tem ali onem izpod peresa Rev. Zaplotnika. Da, če bi imeli tudi ameriški Slovenci svoje lastno univerzo, bi ne mogli izbrati boljšega profesorja zgodovine nego Rev. Zaplotnika, kajti njemu je zgodovinstvo menda že prirjeno.

Tako pam je Rev. Dr. Zaplotnik te dni, baš za 36. letnico naše K. S. K. Jednote na podlagi zgodovinskih dokazov pojasnil zagonetno vprašanje, oziroma jako važno točko, ki je v zvezi z ustanovitvijo naše Jednote. Zal, da č. g. doktor ni prišel s tem pojasnilom na plan že pred 6 leti, ko smo izdali Jednotino Spominsko knjigo. Nam dolinavedeni podatki in članki pri sestavi Spominske knjige niso bili znani. Res, škoda, da isti niso zaslužili prvega in častnega mesta v označeni knjigi.

Rev. Dr. Zaplotnik je na naše veliko začudenje jasno dokazal, da je bil blagopokojni Rev. F. S. Suštersič oni mož, ki je prvi sprožil idejo o ustanovitvi naše K. S. K. Jednote. V št. 67, 68 in 69 "Amer. Slovence" t. l. je namreč priobčil nad vse zanimiv članek pod naslovom: "Še nekaj o ustanovitvi K. S. K. J."

Naravno, da smo se takoj obrnili na avtorja tega članka s prošnjo, če nam dovoli ponatis v našem listu. Rev. Dr. Zaplotnik je nam to rade volje dovolil ter v ta namen omenjeni članek celo nekoliko izboljšal ter popravil, za kar mu izrekamo tem potom iskreno zahvalo. Opomba urednika.

Rev. Dr. Zaplotnik piše sledeče:

Mnogo se je že pisalo o početku KSKJ, kar je naravno. Saj je KSKJ najstarejša naša podporna organizacija, pravi pionir, kateremu so sledile vse druge naše jednote in zveze v Ameriki. Brez KSKJ. bi bila povestnica našega naroda v novem svetu najmanj pomanjkljiva. Zato se ne smemo čuditi, da se je že veliko pisalo o rfeji. Se več pa se najbrž bo, ker upamo, da našega naroda tostran morja še ne bo tako kmalu konec. Radi tega smatram za našo sveto dolžnost, da pridno rekordiramo njeno dosedanjo zgodovino, da se ohrani potomcem, a tudi vestno skrbimo, da se ne potvori.

KSKJ. je bila organizirana 2. aprila, 1894 na prvi, ustanovni konvenciji v Jolietu. O tem ni nikakega prekanja. Tudi njena nadaljna zgodovina je natančno zabeležena in jo vsakdo lahko čita v lepi Spominski knjigi Jednote, izdani pred 6 leti. Istotako so tam večinoma točno ovekovečeni dogodki, ki so se vršili neposredno pred njeno ustanovitvijo. Manjka le dolgega članka, ki ga je napisal Rev. F. S. Suštersič in priobčil v Amer. Slovincu dne 14. oktobra 1892. Ta članek je stal na prvi strani 43. šte. 1. letnika omenjenega lista. Kolikor jaz vem, je bil ta članek prvi, ki je sprožil misel na organizacijo KSKJ. Zakaj ga Spominska knjiga ni ponatis-

nila, ne vem. Sumim pa, da zato ne, ker ni vedela zanj. Prav to torej, ako se ga v celoti natisne kot važen dokument za našo zgodovino v Ameriki. Evo ga: "Z ZDRUŽENIMI MOČMI!" SLOVENSKO-AMERIKANSKA DRUŠTVA POZOR!

V družbi je moč—to ve danes vsakdo. Zato se zlasti na svobodnih ameriških tleh vse zbira v društva. Katoličani—hvala Bogu!—ne zaostajamo. Eden najmočnejših življenj, ki pospešuje pri nas katoliško življenje, so ravno katoliška društva, osnovana na strogo verski podlagi. A tudi posamezna društva se družijo med seboj v celoto, v jednoto, in to dela vezj krepko, močno. To vidimo, delajo Angleži in Irski, Nemci in Poljaki, Čehi in Slovaki. Kaj pa mi Slovenci?

Res, da imamo sedaj kakih 10 slovenskih društev v Zdrženih državah, a to je za naš narod vse premalo. Najmanj še enkrat toliko bi se jih dalo ustanoviti. Društva so nam ameriškim Slovincem posebno potrebna in to iz verskega, narodnega in socialnega ozira.

1. Kdor pristopi h kateremu-koli katoliškemu društvu, se zaveda, da bo živel po naukih naše sv. vere, da bo vestno izpolnjeval svoje katoliške dolžnosti, hodil k službi božji, prejel sv. zakramente, katoliški vzgojeval svoje otroke itd. Marsikdo bi tega ne bil storil, izgubil bi se bil med drugoverskimi narodi, odpadel bi bil od vere, da ga ni rešilo katoliško društvo. Tako društva so posebno potrebna v krajih, kjer nimajo Slovenci svoje ga duhovnika. Ovece so brez pastirja. Nikdar ne čujejo v njim razumljivem jeziku božje besede, žive in mro brez sv. zakramentov. Ta ali oni si morda želi, da bi jih semintja obiskal kak slovenski misijonar, toda sam ne ve, kako bi to začel in uravnal, dva trije tudi ne; ali ko bi se zedinilo 20, 30, ko bi imeli društvo in se lepo pomenili med seboj, bi dosegli, česar posamezen ne more.

Tako biva v Pennsylvaniji blizo 2,000 Slovencev, ki še nikdar niso imeli slovenskega misijonara. Pač se je oglašil nekdo v "Amerikanskem Slovincu" in prosil, da bi kak slovenski misijonar prišel tje, tudi name so se nekateri osebn obrnili, naj pridem; a ko sem jim odpisal, da sem takoj pripravljen priti, le povedo naj mi, kam, kje bi bil najprimernejši kraj, da bi se jih moglo kolikor mogoče udeležiti, so utihnil in ničesar ne odgovorili. Ravno tako se je zgodila nekemu drugemu slovenskemu misijonarju. Ko bi imeli kako društvo, bi bilo vse drugače.

2. Tudi v narodnem oziru imajo društva velik pomen. Kadar se snidejo, spoznajo, da so si res bratje, da so sinovi ene matere, da so Slovenci, in še enkrat milejši se jim dozdeva potem mili materini jezik. Koliko bolj ga čuvajo in čislaje potem!

Pri društvu se opozarjajo med seboj, ali če imajo vodnika-duhovnika, jim priporoča ta dobre sirove knjižice, časnike itd. Ko bi se Slovenci pridno družili v društva, o koliko manj bi se jih odkupilo materi Sloveniji!

3. Društvena organizacija vpliva blagodejno na socialno gibanje Slovencev. Mnogi naših ljudi pridejo le-sem nevedni, kakor novorojeno dete. Zato jih zaničuje vzbujeni Amerikaneec. Kje naj se navzame potrebne olike, zlasti ondi, kjer nimajo svoje ga duhovnika? Edinole pri domačem ognjišču, pri slovenskem društvu je to mogoče. Modrejši in izkušenejši počue prijateljski nevednega "zelenca" v najpotrebnejših rečeh; kjer pa imajo svojega dušnega pastirja, jih bo ta opozarjal na dolžnosti, kaj jim je storiti, da si pridobe državljansko pravico itd. Le tako si bo Slovenec pridobil spoštovanje ameriških sodržavljanov.

Društva skrbje tudi lepo za gmočno stanje svojih udov. Če kdo oboli, dobiva podporo iz društvene blagajne, če umrje, dobi žena ali deca lepo svoto, društvo preskrbi umrlemu članu katoliški pogreb, ga spremlja k večnemu počitku itd.

Slep mora biti, kdor še sedaj ne uvidi velike koristi, ki jo imajo društva za slehernega.

Slovenci, kakor rečeno, imamo že nekaj svojih društev! Toda zveže—in to povdarjam!—zveze nimamo dozdej še nobene med našimi društvi. Irski imajo svoje Unions, Poljaki ki svoje osrednje Zveze, Čehi svojo Jednoto, zakaj bi je ne imeli i mi Slovenci? Torej, slovenska društva—pozor! Zedinite se, združite se!

Jaz mislim to tako-le: Dvoje slovenskih društev v Jolietu in eno v Chicagu plača po smrti društvenika ženi ali otrokom ali sorodnikom rajnega tisoč dolarjev, če pa društveniku žena umrje, \$300 podpore. Tega bi seveda sami iz sebe nikakor ne mogli storiti, jih je premalo; zato so ta društva v zvezi s "Češko Jednoto," ki šteje blizu 300 čeških in ta slovenska društva. Stroške za bolnike in spreved plača vsako društvo zase. Kako imajo urejeno ostala slovenska društva, ne vem. Ako bi se pa vsa slovensko-ameriška društva zedinila, bi lahko ustanovili lastno "Slovensko Jednoto," in to je, kar našim društvom toplotno priporočam. Recimo, da štejejo slovenska društva v Zdrženih državah 1,000 udov (a vem, da jih štejejo več), prišlo bi na posameznega društvenika \$1 plačati, da bi izplačali za umrlega člana \$1,000, ali 30 centov, da bi plačali za pokojnega ženo \$300. Kolikor bolj bi pa raslo število društev in društvenikov, toliko manj bi bilo plačevati.

Tooliko v resen prevdarek našim društvom. Gospodje predsedniki vseh slovenskih društev v Zdrženih državah naj izvolijo sprožiti to misel pri društvenem zborovanju in naznaniti dotične sklepe podpisane. Če bo potem stvar dovolj dozorela, bomo sklicali shod zastopnikov posameznih društev, da ukrene vse potrebno za Jednoto. Slovenski gospodje misijonarji bodo stvar gotovo pospeševali in "Amerikanski Slovinc" upamo, tudi.

Na delo torej, da se spoznamo in združimo vsi Slovenci v lepi Kolumbiji od mrzle Kanade do tropične Floride, od atlantskega do tihega morja! V to ime pomoz Bog! Živela slovenska Jednota!

REV. F. S. SUSTERSIČ.
Joliet, Ill.

Kakor rečeno, je bil to prvi do zdaj znani poskus ustanoviti KSKJ. In dokler ne dobimo boljših dokazov, moramo priznati, da gre Rev. F. S. Suštersiču čast, da je prvi v naši javnosti sprožil misel na organizacijo KSKJ.

Prvi, ki je na ta Suštersičev članek javno reagiral, je bil slovaški list Jednota. Prinesel je kratko notico o "krasnem uvodnem članku," ki ga je napisal Father Suštersič in v katerem poziva brate Slovence, da bi si ustanovili svojo lastno Jednoto. To notico je Amer. Slovinc 11. novembra 1892 doslovno ponatisnil in urednik, Rev. Jos. F. Buh, je k nji pristavil to-le opombo:

"Slovenci rojaki, naseljeni v Zdrženih državah, uvrstite se v katoliška društva! Predsedniki posameznih društev, oglasite se v Amer. Slovincu in v nemajte se za to koristno početje! Amer. Slovinc bo z radostjo objavljval vaše dopise. Naznanite število vaših društvenikov, zaščitnikov, in izrazite svoje mnenje o "Jednoti slovenskih katoliških podpornih društev." To nam je zdaj najpotrebnejše: bratska vez v eno celoto! Kajti le v edinosti ali Jednoti je prava moč, gotovi napredek in bratska korist."

(Dalle na 5. strani)

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila, 1894. Inskorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1895.
 GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
 Telefon: 1948
 Solventnost aktivnega oddelka znaša 101.16%; solventnost mladinskega oddelka znaša 194.50%.

Od ustanovitve do 1. aprila, 1930 znaša skupna izplačana podpora \$3,877,037.00

GLAVNI URADNIKI:
 Glavni predsednik: ANTON GRDINA, 1053 E. 62nd St., Cleveland, Ohio.
 I. podpredsednik: JOHN GERM, 817 East O St., Pueblo, Colo.
 II. podpredseda: MRS. MARY CHAMPA, 311 W. Poplar St., Chisholm, Minn.
 Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Pomotni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Blagajnik: JOHN GRAHEK, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Duhovni vodja: REV. KAZIMIR OVERCKO, 2618 W. St. Clair St., Indianapolis, Ind.
 Vrhovni zdravnik: DR. J. M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:
 MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A, Eveleth, Minn.
 LOUIS ZELENIKAR, 2112 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
 FRANK FRANCICH, 6207 National Ave., West Allis, Wis.
 MIHAEL HOCHERAR, 1612 Elizabeth St., Joliet, Ill.
 Mrs. LOUISE LIKOVICH, 9227 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FINANČNI ODBOR:
 FRANK OPEKA Sr., 26-10th St., North Chicago, Ill.
 FRANK GOSPODARIČ, Rockdale, P. O., Joliet, Ill.
 JOHN ZULICH, 18115 N. Eff Rd., Cleveland, O.

POROTNI ODBOR:
 JOHN DEČMAN, Box 529, Forest City, Pa.
 JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
 JOHN MURN, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.
 MATT BROZENICH, 121-44th St., Pittsburgh, Pa.
 RUDOLPH G. RUDMAN, 285 Burlington Rd., Forest Hills, Wilkesburg, Pa.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA
 IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
 Vsa pisma in denarne zadeve, tiskajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE," 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

To so bili prvi poskusi organizirati KSKJ., a za dolgo časa tudi edini poskusi, kolikor je meni znano. Vsaj kar se tiče javnosti, je še mnogo mesecev vse mirno spalo. Da, javno, ne pa privatno. Zgoraj omenjena Spominska knjiga namreč piše na strani 10:

"Eden izmed prvih slovenskih pionirjev (pri naših bratskih organizacijah) je bil tudi prvi slovenski župnik v Jolietu, sedaj pokojni Rev. F. S. Šusteršič. — Father Šusteršič, čeprav majhne postave, je bil velik po duhu in ljubezni do slovenskega naroda. Rev. Šusteršič ni bil le dober duhovnik in misijonar, marveč tudi velik narodnjak, ki je poznal svoj narod in ki je dobro vedel, kaj je potrebno za Slovence v Ameriki. Zato je šel dne 12. marca 1893 na sejo društva Vit. sv. Jurija, Joliet, Ill., ter poročal ustanovitev lastne slovenske Jednote."

Čast Mr. Josipu Zalarju, sedanjemu gl. tajniku KSKJ., za te lepe, a resnične besede.

Ker so mi bila vsa zgoraj opisana dejstva znana, zato sem se nemalo začudil, ko sem v "Glasilu KSKJednote" z dne 1. t. m. čital, da je bila misel o ustanovitvi KSKJ. sprožena šele v avgustu leta 1893 in sicer od Josipa Štukla. Ta namreč sam tako le piše:

"Meseca avgusta leta 1893 sem sprožil misel Mihaelu Wardjanu o ustanovitvi katoliške Jednote za vsa slovenska katoliška društva v Združenih državah ameriških. Potem je Wardjan pismeno razglasil to misel med vsa takrat znana katoliška slovenska društva po celi Ameriki. Odziv na ta pisma je bil nama polvolji."

"Tedaj sva šla z Wardjanom naznanit to veselo novico... našemu šele pred kratkim časom iz stare domovine došlemu Rev. F. S. Šusteršiču v župnišče fare sv. Jožefa, Joliet, Ill. ... To je bilo enkrat začetkom januarja 1894 neki večer. Prošla in nagovarjala sva Father Šusteršiča, če bi hotel on z nama sodelovati in pomagati, dajati nasvete in navodila za to dobro delo našega naroda. Gospod župnik je sprva malo pomišljal ter rekel, da je zato še malo prezgodaj in to radi slabih delavskih časov in razmer. Midva pa sva rekla Fatherju: "Father, nikar se ne ustrašite! Jaz (Štukel) imam že malo skušnje v tem delu in mislim, da bo šlo to delo naprej." Father pravi: "Dobro, pa dajmo poskusiti."

Tako g. Josip Štukel. In da bi bolj držalo, se pristavi: "To naj velja kot nepobitna zgodovinska resnica za vedno. Trditev, da je nekdo drugi sprožil idejo o ustanovitvi naše KSKJ., ne sloni na resnici."
 Gotovo je, da imata gg. Štukel

in Wardjan lepe zasluge pri ustanovitvi KSKJ. To je jasno tudi iz zgoraj omenjene Spominske knjige. Čast jimal Ni pa "za vedno nepobitna zgodovinska resnica," kar piše g. Štukel. Trditev, da je nekdo drugi sprožil idejo o ustanovitvi naše KSKJ., sloni dozdaj še na prav trdni podlagi, kot smo zgoraj videli. In če ji g. Štukel želi izbiti dno, bo moral priti s čisto drugimi dokazi na dan. Dokler pa tega ne stori, ostane nepobitna zgodovinska resnica, da je idejo o ustanovitvi KSKJ. sprožil nekdo drugi, namreč č. g. F. S. Šusteršič. To bi moral vedeti tudi g. Josip Štukel, ki je bil tedaj gostilničar v Jolietu. Nikar pa ni prav, da tako prezirljivo piše o našem velikem č. g. Šusteršiču, ki že dolgo počiva v hladnem grobu, kamor ga je tako rano spravila baš njegova nesebična vnema za časno in večno srečo njegovega naroda. Zato vsa čast in nesmrtni spomin tudi njemu!

Zadeva glede ustanovitve KSKJ. je jeseni leta 1893 prišla v nov štadij. Dne 1. septembra 1893 je namreč Amer. Slovenec zopet prinesel nov članek pod naslovom: "Svoji k svojim! Kje je Slovenska jednota? Zedinimo se v Slovensko jednota!" Napisal ga je g. Matija Šavs, takrat dekan v Shakopee, Minn. Šele zdaj so se razna društva in posamezniki jeli gibati in oglašati ter stvar razmotrivati, dokler ni res prišlo do ustanovitve K. S. K. J. Urednik Amer. Slovenca, Rev. Buh, je akcijo z velikim veseljem podpiral in drage volje objavljaj vsa poročila, ki so mu prihajala o tej zadevi. Ker so člani raznih društev želeli, da bi jim kdo sestavil pravila, na podlagi katerih bi se mogli zediniti v Jednoto, se je za to zavzel Rev. F. S. Šusteršič. In Rev. Buh je 29. septembra 1893 vesel zapisal v svoj list: "Pravilo so nam obljubljeni in jih bomo natisnili, kakor hitro jih dobimo v roke."

V 48. in 49. številki II. letnika (17. in 24. novembra 1893) je Amer. Slovenec res prinesel "Pravila prve Slovenske katoliške Jednote v Zedinjenih državah ameriških." Obsegala so vsega skupaj 12 členov. Tvorila so podlago pravil, ki jih je pozneje sprejela ustanovna konvencija KSKJ.

Vse to se je dogodilo in izvršilo do jeseni leta 1893, torej še pred mesecem januarjem leta 1894, ko Mr. Joseph Štukel trdi, da je šel s svojim tovarišem k Rev. Šusteršiču, mu sprožil svojo "novo" idejo o ustanovitvi KSKJ ter ga s takim naporom naposled vendarle pridobil za sodelovanje!

A komaj je Amer. Slov. priobčil ta tentativna pravila v no-

vembru 1893, šo ga je "Glas Naroda," ki je malo prej začel izhajati, napadel "na prav surov način" v svoji 9. številki (in mu očital: 1.) da hoče z Jednoto delati kupčijo ali barantijo, ker je razglasil, da mora vsak član Jednote imeti klof ali sedež v cerkvi; 2.) da hoče urednik narediti svoj list za glasilo Jednote; 3.) Glasu Naroda ni všeč, da ga Amer. Slovenec ni dovolj priporočil občinstvu. — Na te točke mu je urednik Amer. Slovenca odgovoril: 1.) Ko bi bil urednik Amer. Slovenca res tako dobičkazželjen, kakršnega slika omenjeni list, tedaj bi gotovo ne pozabil upeljati pri družtvih na Toweru in Ely-u, da bi moral vsak društvenik imeti svoj sedež v cerkvi. Pa o tem ni bilo nikdar govora, kot lahko izpriča vsak ud teh društev. Radi tega smatra list, ki na tako neopravičen način napada duhovnika-poštenjaka, ki je vse svoje moči posvetil slov. ljudstvu, za nepošten list in ga v tem oziru ne more nikomur priporočati, pač pa grajati. 2.) Jednota si bo morala sama izbrati svoje glasilo. 3.) Dobro blago se samo hvali. Kot druge novice smo omenili, da je G. N. začel izhajati. Drugega ne more nihče od nas zahtevati. — Vse to je izšlo pod naslovom "Pojasnilo" dne 1. decembra 1893 v Amer. Slovencu. Iz tega vidimo, da je misel, ustanoviti Slovensko Jednoto na katoliški podlagi, imela svoje sovražnike že od vsega početka. Prežali so nanjo že ob njeni zibelki ter jo skušali ugonobiti z zavijanjem, sumničanjem in še z gršimi sredstvi. Da se nakana ni posrečila, gre zopet čast našim vztrajnim pionirjem.

Dne 15. decembra 1893 je Amer. Slovenec pod naslovom "Ob sklepu II. letnika Amerikanskega Slovenca" prinesel dolg uvodni članek, v katerem urednik pravi med drugim:

"Z njihovo (dopisnikov) pomočjo nam je bilo možno, da smo Slovence precej med seboj seznanili in jim dokazali, da je res potrebno in skrajni čas, da se raztreseni slovenski udje zberemo, združimo in pokažemo v enem telesu: v slovenski Jednoti."

Dalje pripoveduje, kaj je dosegel ali vsaj skušal doseči zadnji dve leti, potem nadaljuje: "Kaj bomo pa počeli v tretjem letu? Napeli bomo vse svoje moči, da se Slovenci po Ameriki združimo v Jednoto ali pa, da se vsaj začnemo združevati. Le začnimo z Jednoto, ustanovimo jo, potem bode že šlo! Verjemi-te nam: vsakdo, ki vas odvraca od slovenske delavske Jednote, ki bo skrbela po našem navodilu samo za smrtne slučaje, je sovražnik slovenskih delavcev in je tudi sovražnik ameriškega slovenstva..." Podpisano je uredništvo Am. Slov. Urednik je bil takrat Father Buh. Ako ni tega sam pisal, je pa kdo drugi mesto njega. Et qui facit per alium, facit per se.

V naslednji številki pa piše za "novo leto" med drugim tudi to-le: "Ameriškim Slovincem voščil (urednik) iz dna srca, da se v bodočem letu še vedno bolj in bolj probujajo za medsebojno vez, ki naj bi nas v letu 1894 zvezala v bratski ljubezni v Jednoto. Dal Bog!"

Ali je torej res, kot piše že večkrat pohvaljena Spominska knjiga na str. 19, da Msgr. Jos. Buh ni nič pisal za ali o KSKJ.

To naj zadostuje. Napisal sem ta članek iz čiste ljubezni do resnice, da ne bi pozneje zgodovina zavijala dejstev in delala krivice možem, ki so vsled svoje nesebične ljubavi in delavnosti za dobrobit našega naroda v Ameriki zaslužili ne le našo hvaležnost, ampak tudi naše spoštovanje.

Rock Springs, Wyo., dne 11. aprila 1930.

Dr. J. L. Zaplotnik.

Obžalovanja so vredna ona dekleta, ki se ravnajo kot moški in oni moški, ki se ravnajo kot dekleta.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA
URADNI POPRAVEK
 Pri premembah članstva za mesec februar priobčenimi v Glasilu dne 1. aprila t. l. se je pomotoma izpustilo ime novo pristopile članice 17398 Frances Jerkin, roj. 1906. R. 24, \$1,000. Pristopila 21. februarja, 1930, k društvu Marije Čistega Spočetja, št. 104, Pueblo, Colo.

Istotako se je pri omenjenemu društvu pomotoma poročalo kot suspendovano članico Mary Norich, cert. št. 12224. Pravilno se ima glasiti Mary Maizi, cert. št. 12234.

Za glavni urad K. S. K. Jednote:
 Josip Zalar, glavni tajnik.

Finančno poročilo K. S. K. J. za mesec marc 1930
Asesment 3-30

Dr. št.	Plačani na asesment 3-30	Smrtnine	Poskodnine	70 let starostne podpore	Centralne bolniške podpore	Osebnogle podpore
1	636.52		\$ 100.00			\$100.00
2	927.76					
3	246.82	\$ 1,000.00				
4	324.79					
5	328.16	3,000.00				
7	1,086.89		100.00			50.00
8	199.08		100.00			
10	29.10					
11	164.18				146.00	50.00
12	420.17					
13	103.96					
14	346.34				92.50	
15	245.97					
16	162.84	1,000.00			33.00	
17	37.05			\$557.01		
20	265.82		250.00		283.00	50.00
21	163.34				14.00	
23	460.52				62.00	
24	9.99				29.50	
25	912.88	1,000.00	350.00			50.00
29		1,000.00	100.00			
30	608.37		350.00			317.00
32	136.44					11.00
38	215.03					
39	41.50					
40	177.87		500.00			
41	325.40				130.00	
42	383.51				100.00	
43	185.45					
44	482.83	500.00				
45	124.41		50.00		168.50	
46	106.60					
47	175.33	1,000.00				50.00
50	780.88					
51	526.47		164.00			
52	448.74					
53	251.60					113.00
56	499.82					189.52
57						126.02
58	126.02					28.00
59	723.34		100.00			139.00
60	71.37					56.00
61	251.51					
62	37.88					
63	1,138.72	1,500.00	100.00			
64	320.56					
65	360.23					
69	68.85				71.00	
70	153.23		50.00			
72	371.99				94.00	
73	31.03					
74	173.93	1,000.00	50.00		127.00	
75	85.33	500.00			29.00	
77	248.22					
78	506.91		100.00			
79						
80	433.18	1,000.00	100.00			
81	334.38					
83	49.60					
84	16.09					
85	186.63					
86	356.49		100.00		126.00	
87	190.83					
88	111.02				188.00	
90	69.16					
91	178.98	1,500.00				
92	196.97	400.00				
93	626.41				282.00	100.00
94	85.03				19.00	
95	152.76				34.00	
97	70.00				67.00	
98	93.27					
101	336.73		50.00		69.50	
103	418.85				73.50	
104	271.21					
105	73.62		100.00			
108	404.51		100.00			
109	143.86				8.00	
110	341.36				80.00	
111	324.62				239.00	
112	253.01				243.00	
113	193.92					
114	185.36					
115	247.87					
118	38.19					
119	1,875.54					
120	545.88		200.00			
121	54.15				14.00	
122	100.16				58.00	
123	218.41				50.00	
124	14.71					
126	23.28					
127	314.56	1,000.00				
128	128.71					
130	17.73					
131	531.24				90.00	
132	168.48				70.50	
133	53.58					
134	140.89				99.00	
135	214.11				47.00	50.00
136	194.94		100.00			
139	85.48					
143	75.61					
144	336.97					
145	184.40					
146	457.49	1,000.00	100.00			
147	125.52					
148	363.47	1,000.00				
150	289.24					
152	271.64		200.00			50.00
153	189.16					
154	24.01					
156	480.50		200.00		201.00	
157	244.96		100.00			
158	41.00				127.50	
160	255.38				67.00	
161	105.30				310.00	
162	1,000.62					
163	742.30					
164	275.78	1,000.00			198.00	
165	197.35	500.00				
166	63.36					
167	24.35					
168	268.24				42.00	
169	1,411.19		100.00		397.00	
170	72.93					
171	167.78		100.00		104.50	
172	229.81				15.00	
173	333.28				252.00	
174	76.25					
175	50.75					
176	303.60				64.00	
177	21.70					
178	98.67		100.00			
179	25.80					
180	107.93					
181	156.24					
182	50.97					

183	76.62					
184	99.64					31.00
185	56.82	500.00				15.00
186	14.12					
187	98.94	500.00				
188	111.32					275.00
189	49.26					29.00
190	147.25					55.00
191	616.95					144.00</

Preostanek 1. marca 1930.	593,623.23
Prejeli od društev.	1,773.95
Obresti	171.78
Skupaj	595,568.96
Isplačali	
Posmrtnine	\$1,208.00
Za prestop med članstvo	335.25
Nagrade za novopristopile	124.00
Nagrade društvom za drugo polovico 1929.	30.00
50% vrtnihh assessmentov	14.55
Upravni stroški	110.00
	\$ 1,821.80

Preostanek 31. marca 1930. 593,747.16
 Joliet, Ill., 31. marca 1930. gl. tajnik.

Preganjanje slovenskega ameriškega tiska v Italiji

Vsi složno v boj proti fašizmu! Fašistovska strahovlada, ki tlačja tretjino slovenskega naroda v zasužnjem Primorju, je potom svojih konzulatov in raznih špijonskih central brž doznala, kakšna sovražna čustva goje napram fašistovskemu režimu ameriški Slovenci. Ni ga slovenskega lista iz U. S. A. ki bi smel prispeti na Primorsko. Vse jih zapleni stroga poštna cenzura. Le tu pa tam dobi kak izrezek naših časopisov kaka oseba, ki ima sorodnike v Ameriki. Celotnemu slovenskemu časopisju v ameriških Zedinjenih državah je treba priznati, da vedno močno in odločno žigosa vsa fašistovska nasilja, ki se vrše nad našim narodom v Primorju. Saj je tudi precejšen del slovenskega življa v Severni Ameriki iz krajev, ki pripadajo sedaj Italiji. Premnogi naši slovenski Amerikanci so s Pivke na Notranjskem, s tolminskih gor, iz gorjenj soške doline in s Krasa, od koder so se šel pred svetovno vojno izselili v Ameriko. Tudi prvi leta po vojni se je marsikateri naš Primorec, ki je slutil bližajočo se viro nasilnega fašizma še pravčasno rešil na ono stran morja, na svobodna tla velike Unije. Omejevalne odredbe o naseljevanju tujcev v U. S. A. so predvsem udarile Italijo. Naše ljudi pa so ameriške oblasti, naravno, smatrale za Italijane, ker so italijanski državljani. Zato se ni mogel nobeden naš Primorec, ko je bila enkrat določena stalna kvota za Italijo, izseliti v U. S. A., ker so Italijani dajali prednost le svojim ljudem. Val slovenskega primorskega ljudstva, bežečega pred fašistovskim nasiljem in gospodarskim položajem, je zato pljusnil v sosedne države, zlasti v Jugoslavijo, a največ v Argentino, kjer jih je danes že okoli 20.000. Po raznih poizkusih so ustanovili ti naši emigranti v pretečenem letu v Buenos Airesu svoj dober list "Slovenski Tednik," po vzoru severoameriških Slovencev, ki so ji mvzor čela, snujejo razne prosvetne organizacije ter grade tudi neke vrste podporne enote. Gmotno in socialno se pa nahajajo približno še na isti stopnji kot Slovenci v Severni Ameriki pred 30 leti. Sotorej se zelo šibki, a kljub svoji šibkosti pa vršijo potom svojega lista in tudi drugače odločen boj proti fašizmu. Ne morejo pa pomagati s sredstvi pri reševanju tolikih in tolikih političnih, socialnih, prosvetnih in socialnih težkoč, v katerih tone sedaj nesrečna Primorska pod fašistovsko sekuro. Tudi primorska emigracija v Franciji, Belgiji in na Holandskem se nahaja na jako primitivni socialni stopnji, opravila najtežja, najnižja in najslabše plačana dela po sudnikih, pri kanalizacijah in podobnem delu.

brate v Primorju. Toda vsi ti darovi in vse te žrtve so komaj kaplja v morju ogromnega zatiranja in trpljenja. Tudi ameriški Slovenci v U. S. A. niso stali ob strani pri podpiranju naših bratov, borečih se proti fašizmu. Posamezne skupine so zbirale večje ali manjše dolarske zbirke ter jih darovale posameznim prosvetnim društvom v Primorju, da so si nabavila ali harmonij, ali knjižnice, ali kaj drugega, potrebnega za prosvetno delo. Pokrajinska centrala Jugoslovenske Matice v Ljubljani je celo ustanovila v Clevelandu podružnico, da bi ta sistematično razvijala svoje delovanje med ameriški Slovenci v prid Primorja. Niso nam znani vsi razlogi, zakaj da Jugoslovenska Matice v Clevelandu ni mogla razviti vse svoje delavnosti. Jasno je pa to: Le s skupnim naporom slehernega Slovence, celotnega slovenskega naroda, onega doma ter onih v inozemstvu, bo mogoče zajeziti val italijanskega fašizma, ki preti uničiti tretjino slovenskega naroda. Kot doma v Sloveniji, tako morajo tudi v tujini vse struje naših izseljencev, časopisje raznih naziranj, strumno in sistematično podpirati delo Jugoslovenske Matice. Le tako je mogoč uspeh. Italijanska društva Dante Alighieri, Italia Redenta, fašistovske organizacije Dopolavoro (neke vrste prosvetnih društev), Balilla (mladinske organizacije) itd., mečejo vsako leto milijone lir za stotine otroških vrtecev, italijanskih knjižnic, športnih igrišč da bi poitalijančile slovensko mladino v Primorju, jo napravile nevedno, analfabetsko ter jo socialno zasužnjile. Zato je dolžnost nas vseh, da se ob vsaki priliki, na piknikih, športnih prireditvah, koncertnih zabavah, družinskih slavnostih vedno spominjamo nesrečnih primorskih Slovencev, da takrat vsaj z malim darom Jugoslovenski Matici pripomremo, da se slovenska fronta ob Soči in Jadranu ne zruši. — Skušajmo zato poživeti tudi delovanje podružnice Jugoslovenske Matice v Clevelandu in v vseh drugih naših centrih ustanoviti tudi druge.

KAKO NAJ ŽIVIMO LJUDJE S SRČNIMI HIBAMI

Dunajski specijalist za srčne bolezni docent Dr. Maks Herz je imel na Dunaju o srčnih hibah zanimivo predavanje, v katerem izvaja: Srčna hiba ni smrtna obsodba za obolelega, tudi če je srce povečano, žile zaapnele, krvni tlak povečan, ker temu vsemu se srce prilagodi pri primernem načinu življenja. Glavno zdravilo za obolelega na srčni hibi je dobro razpoloženje. Zalog in dolgočasje sta srčna strupa. Ako je bolnik zmerno užival kavo, alkohol in nikotin, ni potrebno, da se temu odpove, kajti odpoved vsemu temu mu pripravlja žalost in neznošno življenje. Nespametno je tudi pustiti bolnika žejati in ga hraniti le z brezmesno dieto. Le, kjer se je pojavila vodenica, je umestno, da uživa bolnik čim manj tekočin. Strogo je prepovedano bolniku uživati ono, kar mu ne prija in ne diši. Ostalo zdravljenje obstoja v 10-urnem ponočnem spanju z vzdignjenim vzglavjem in 1 uro pred in 1 uro po jedi; podnevi hoja po ravni poti in premikanja, ki ne utrujajo. Vsako hribolaztvo in skijanje je prepovedano. Zjutraj je priporočljivo umivanje celega telesa z vodo, ki je preko noči

stala. Občevanje bližnje okolice z bolnikom mora biti ljubeznjivo in ne tako vsiljivo, da ga vsaka beseda in kretnja spomni na njegovo bolezen, ker bolnik s srčno hibo skoro vedno svojo bolezen precenjuje.

Problemi priseljenca

Ako otroci niso omenjeni v državljanem papirju
 Vprašanje: Meseca januarja sem postal državljani Združenih držav. Imam mladoletnega sina ali njegovo ime ni omenjeno v mojem državljanem papirju. Ali naj zaprosim da se njegovo ime uvrsti ali pa je kak drugo način da se dokaže njegovo državljanstvo?
 Odgovor: Po novih naturalizacijskih predpisih vsi oni, ki so postali državljani vsled očetove naturalizacije, morejo dobiti svoje lastno državljanstvo spričevalo (certificate of derivative citizenship). Pristojbina za tako spričevalo znaša \$1.— Odkar so uvedli te certifikate, se ime otroka več ne uvršča v državljanski papir očeta. Ako je vaša prošnja za naturalizacijo vsebovala popolne informacije glede vaše družine, ne bo vaš sin imel nikake težkoče, ko hoče dokazati svoje državljanstvo. Bo le potrebno, da navede številko in datum vašega certifikata. Svoje lastno spričevalo pa sme dobiti, čim bo 21 let star.

Odsotnost v inozemstvu
 Vprašanje: Prišel sem v Združene države leta 1913 in živel tukaj do leta 1920. Tedaj sem se povrnil v stari kraj. Ostal sem tam tri leta. Povrnil sem se v Združene države čez Kanado brez vsake registracije. Ali morem postati državljani na podlagi svojega prvega papirja, ki sem ga dobil leta 1917?
 Odgovor: Ne. Vaš prvi papir po sedmih letih ni več veljaven. Vaša odsotnost v starem kraju pa je bila predolga, da bi mogli trditi, da je vaša odsotnost bila le začasna. Niste sicer podvrženi deportaciji radi nepostavnega prihoda, ali po sedanjih zakonih ne morete postati ameriški državljani.

Državljanstvo mladoletnih
 Vprašanje: Moj oče je postal ameriški državljani leta 1926. Jaz sem bil tedaj 20 let star in živel sem v starem kraju. Prišel sem pa v Združene države kmalu potem, ko mi ni bilo še 21 let. Ali sem jaz tudi državljani?
 Odgovor: Ker ste prišli v Združene države, ko niste še bili 21 let star, postal ste ameriški državljani od onega časa, ko ste bil zakonito pripuščen v Združene države v svrhu stalnega bivanja. Ako hočete, si morete preskrbeti svoje lastno spričevalo (certificate of derivative citizenship). Boste zaprisežen kot ameriški državljani in plačati morate pristojbino \$10. Ni treba nikakega izpita.

Obresti zastavljalnici
 Vprašanje: Kake obresti ima zastavljalnica (p a w n b r o k e r) pravico zaračunati?
 Odgovor: V večini držav je obrestna mera za zastavljalnice tri odstotki, ali v nekaterih državah smejo zaračunati tudi več. V državi New York znaša obrestna mera tri odstotki na mesec za šest mesecev na posojila od manj kot \$100 in dva odstotki na mesec potem. Treba plačati vse obresti ob preteku 12 mesecev ali pa treba izdati nove zastavne listke in začeti ves posel znova.

Deportacija mornarjev-dezertarjev
 Vprašanje: Ali je mornar, ki je prišel v Združene države po 1. juliju, 1924 in je tukaj ostal od tedaj, podvržen deportaciji? Ali je še vedno veljaven predpis priseljeniškega zakona od leta 1924, da mornar ne more biti deportiran po treh letih, ali pa velja tudi glede mornarjev zakon od leta 1924, ki pravi, da vsi oni, ki so prišli nezakonito po letu 1924, so za

vedno podvrženi deportaciji?
 Odgovor: Deportacijski predpis priseljeniškega zakona od leta 1924 velja tudi za mornarje, vsaj v kolikor tako tolmači zakon priseljeniška oblast. Federalna sodišča so potrdila to mnenje.

Naturalizacija veteranov

Vprašanje: Služil sem v ameriški vojski tekom svetovne vojne, ali nisem postal ameriški državljani. Ali imam še vedno neke olajšave glede naturalizacije?
 Odgovor: Da. Zakon od 5. marca, 1929, je podaljšal za nadaljni dve leti predpravice bivših ameriških vojakov tekom svetovne vojne, ki še vedno lahko postanejo državljani na bolj enostaven način.

County Agents
 Vprašanje: Pred kratkim sem se naselil na farmi v Whitley County v državi Indiana. Rad bi vprašal uradnega poljedelskega zastopnika (county agent) za neke nasvete. Kje morem najti najbližjega?
 Odgovor: Državna poljedelska šola (state agricultural college) je vedno pripravljena povedati, kje se nahaja najbližji county agent. V državi Indiana

je 86 takih poljedelških uradnikov. Za vaš county najbližji agent je Mr. B. V. Widney, ki živi v Columbia City.

Porotnice

Vprašanje: V katerih državah morajo ženske služiti kot člani porote v kriminalnih zadevah pri državnih sodiščih?
 Odgovor: V sledečih državah: Arkansas, California, Delaware, Iowa, Kansas, Kentucky, Louisiana, Michigan, Mississippi, Nevada, New Jersey, North Dakota, Ohio, Oregon, Pennsylvania, Rhode Island, Washington, Wisconsin in v District of Columbia. V ostalih državah ženske ne smejo biti porotnice ni v civilnih ni v kriminalnih zadevah. — FLIS.

Prvo mirno spanje v 10 letih
 "Middletown, O., 15. marca.—Trinerjevo grenko vino ima čudovit uspeh. Sedaj spim skoro cele noči prvikrat v teku 10 let mojega življenja. Vaš oglas, na katerega sem vam odgovoril, je bil blagoslov za mene. Vaš Wm. H. Beach."
TRINERJEVO GRENKO VINO vselej zadovolji. Njega vsebina so najboljšje sestavine znane zdravniški veda za čiščenje želodca in črev. za pomoč prebavi, povrnitev apetita in za ojačanje vašega sistema. Ono vedno prinese hiter uspeh za slab apetit, proti zaprticim, glavobolu, zgubljeno spancu in za enake nerednosti želodca. Poskusite ga še danes! V vseh lekarnah. Vzorec dobite od Joseph Triner Co., 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

KUPON ZA BREZPLAČNI VZOREC Dept. 42
 Ime _____
 Naslov _____
 Mesto _____

VELIKO ZANIMANJE ZA STARI KRAJ

Med številnimi rojaki, ki so se že priglasiili za potovanje v staro domovino se nahaja tudi Slovenecem dobro poznani pevec, glavni tajnik S. D. Z., vodje slovenskega radio programa

G. Primož Kogoj

ki odpotuje s svojo soprogo na največjem francoskem parniku

"Ile de France"

dne 15. maja
 V JUGOSLAVIJO

Prijatelji, znanci in rojaki sploh so vljudno vabljani, da se pridružijo g. Kogoju na tem potovanju. Gotovo je, da se bo v njegovi družbi vsak potnik počutil veselega. Gotovo je tudi, da se bo pod vodstvom g. Kogojja slovenska pesem razlegala in milo donela po širokem atlantiškem morju.

Kdor torej želi prijetne družbe, veselega potovanja in srečnih ur na morju, naj se takoj priglasi pri:

John L. Mihelich Co.

v Slovenskem Narodnem Domu
 6419 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, OHIO

Onim, ki se ne morejo pridružiti g. Kogoju, sporočamo, da se vrši naše prihodnje skupno potovanje na 6. junija. Mi imamo kabine za vse parnike. Preskrbimo potnikom potne liste, povratna dovoljenja in vse kar je za udobno potovanje potrebno.

Kadar mislite na potovanje, se zmislite na MIHELICHA

NAZNANILO IN ZAHVALA

JOHN ŠKOF

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom in znancom pretežno vest, da nam je nemila smrt odvzela dobrega in nad vse ljubljena moža, oziroma očeta.

V starosti 53 let, rojenega v vasi Radovica pri Metliki. Umri je dne 6. aprila, pogreb se je vršil dne 9. aprila s sv. mašo zadušnico v slovenski cerkvi na 57. cesti v Pittsburghu, Pa. Pogreba so se udeležili zastopniki sledečih društev, kamor je pokojnik spadal: Sv. Petra in Pavla, št. 64 KSKJ; broj 4 HBZ., Hrvatski Gradanski Klub Etna in Loyal Order of Moose No. 7, Sharpsburg, Pa.

Tem potom se prav lepo zahvaljujemo vsem, ki ste mi še na en ali drugi način pomagali v tej moji veliki žalosti. Nadalje tudi prisrčna hvala vsem, ki so darovali vence in naročili sv. maše zadušnice ter onim, ki so dali svoje avtomobile pri pogrebu brezplačno na razpolago. Ti so: John Klobučar, John Milčič, Charles Tomiček, Charles Turčić, Steve Senjan, Peter Klobučar, Nettie Vinski, John Mrzljak, Frank Fabac, Joe Jagatič, Mike Borković, William Leiber, Anthony Kralj, Mr. Vinski, Marko Draganjac, John Ledeski, Mrs. Zeleznak, Peter Živič, Frank Zaliac. Tudi posebna hvala g. Frank Kasunu in Steve Vinskom, ki sta nam bila na pomoč v boleznih pokojnika in vsem, ki so se udeležili pogreba.

Tebi pa, nepozabni soprog, naj bo lahka ameriška zemljica in počivaj v miru. Saj sveti križ nam govori, da vidimo se zopet nad zvezdami! — Žalujoci ostali:

Johana Škof, soproga.
 Annie Barković, Mary Škof, hčeri.
 Joseph in Robert Škof, sinova.
 John Barković, zet.

Etna, Pa., dne 115. aprila, 1930.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem in v globoki žalosti naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znanecem žalostno vest, da je previdna s. sv. zakramenti za umirajočo, po kratki 14-dnevni bolezni dne 1. aprila v Gospodu zaspala naša nad vse ljubljena soproga in draga mama v starosti 37 let

Franciška Nemgar

roj. Novak

Pokopana je bila dne 3. aprila na katoliškem pokopališču. Prav iskreno se zahvaljujemo Rev. F. Leskovcu za ganljiv govor v cerkvi in za opravljene pogrebne obrede. Lepa hvala vsem, ki so jo obiskali za časa njene bolezni in ki so jo prišli krotit, ko je ležala na mrtvaškem odru, ter vsem, ki so jo spremljali k večnemu počitku. Prav lepo se zahvaljujemo vsem onim, ki so darovali za sv. mašo zadušnico in sicer: družina John Nemgar, Mrs. John Kastele, Mrs. Anton Rozinka, Mrs. Mary Ellersich in družina, Mrs. Jakob Janecich, Mrs. Anton Gornik, Mrs. Nick Batanich, Mrs. Louis Oberstar, Mrs. John Kotnik, Mrs. Frank Kopach, Mrs. Frank Urbha, Mrs. John Lavrič, Mrs. Millip Pister, Mrs. Frank Mrvich, Slovenska ženska Zveza št. 19, Mrs. Anton Kublan, Gilbert; Mrs. Alojz Petek, Mrs. Josip Fotočnik, Mrs. Rosie Prijanovich in Mrs. Josephine Kochevar.

Iskrena hvala vsem, ki so darovali krasne vence pokojnici v zadnji pozdrav in sicer: družina Matt Primozich, Mrs. John Nemgar, Mrs. Anton Champa, Gilbert; Mrs. Frank Perubek Jr., Mrs. John Sedej, Mrs. Marco Brinc, Mrs. Frank Oberstar, Mrs. Josip Ellersich, Mrs. Joe Pika, Mrs. Anton Nemgar, Mrs. Frank Pogorelec, Mrs. Anton Kochevar, Mrs. Fran Zamlin in družbo Marije Pomagaj, št. 164 KSKJ. Hvala vsem, ki so nam dali brezplačno svoje avtomobile za pogreb na razpolago.

Ti pa, nespazbna soproga in draga nam mati! Prebrano si naz zapustila! Toda zdaj si še rešena svedskega trpljenja. Počivaj v miru v ameriški zemlji! Nas vse navdaja sladko upanje, da se zopet enkrat snidemo tamkaj nad zvezdami!

Zalujoci ostali:

Louis Nemgar, soprog.
 Louis ml., Tony in Edward, sinovi; Frances, hčerka.
 Mary Pogorelec in Josephine Kochevar, sestri.
 V starem kraju, oče, mati, dve sestri in en brat.
 Eveleth, Minn., 9. aprila, 1930.

O rednem štedenju

Redno štedenje je najboljšje zavarovanje proti posledicam slabih delavskih razmer. Oni, ki so v času obilnega zaslužka štedili, so polagoma stvorili sklad, iz katerega lahko črpajo, kadar nimajo dela.

Redno štedenje je velikega pomena za delavca, ki nima drugega dohodka kot plačo za delo svojih rok. Zato bi moral majhen del te plače prihraniti za bodoče potrebe.

Naša banka pomaga v znatni meri vsem, ki hočejo štediti. V prvi vrsti pazi na to, da je denar naložen sigurno in tako, da ga vlagatelj lahko vsak čas zopet dvigne. Nato plača obresti po 4 1/2% na leto, pričeni z vsakim mesecem. To je najboljšje obrestovanje, ki se ga mora sedaj pričeni z vsakim mesecem. To je najboljšje, ki se ga mora sedaj pričakovati za sigurne hranilne vloge.

Vlagatelj izven New York-a nam pošljejo denar najpripravnejše po Postal Money Order ali Bank Draft.

Od naših rojakov v Kanadi sprejemamo tudi Money Orders. Drafts in gotovino v kanadskih dolarjih ter iste v polni vrednosti v ameriških dolarjih vpisujemo v vložne knjižnice.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt St. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E.
 CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:
 Kadar naročate zastavo, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene.
 Načrti in vzorci ZASTONJ!

For the use of English speaking members of K. S. K. J.

OUR PAGE

Edited by Stanley P. Zupan Address 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Official Notices, Sporting and Social News and Other Features

LA SALLE SALLIES

By LA SALLITA

"Let them who truly would appear my friends, Employ their swords, like men, for noble ends."

There is an old saying which says: "It never rains but it pours."

The Menart boys of Cleveland, O. were week-end visitors at the Anton Jeruc home on 4th St. Seem to find on attraction in this fair town as they are rather frequent visitors.

We often wondered the reason for all the rides Hank Rotonich gets from Slim Joe. Hank was caught in the habit of shining up Slim Joe's car.

The West Side's tired and hungry businessmen held a picnic at Mitchell's Grove, north of La Salle, one balmy day last week. They included Joe Ajafer who is known as one who can handle real estate, Mike Kozar, our interior decorator, John Kostello, popular lawyer, Joe Komocar, our surgeon, Rudolph Peshkin, orchestra leader, and Feenush Tomazin, our loyal banker. From all reports we should judge they had a very good time, the only drawback being that Feenush fell asleep and it was a pretty hard task to awaken him.

Whose this "Blacky" we so often hear coupled with Barbara Repsils name? As you all know Barbara is one of our East Side Sallies.

Johnny Robeck is going on a diet. There won't be as much superfluous flesh anymore, eh, Johnny?

One of our Romeos has unintentionally been omitted from our columns but from now on you will hear more of him. Introducing Anthony Cvelbar of the North Side. Welcome to our ranks, Anthony!

Eddie Kostello intends to open up a soft drink parlor as soon as the president will allow the sale of light wines and beers. Will your place be a hangout like the hamburger shop is, Eddie?

La Sallita's chauffeur wouldn't work on Easter Sunday, that is why she didn't appear at the Booster dance in South Chicago.

Tony Gregorich of Chicago, figured in an automobile accident here Sunday, April 13th. Tony escaped with a few minor bruises.

Veni, Vidi, Vicih—Oht what a prevaricator the Booster happens to be. Mr. Booster, you did not have an interesting confab with La Sallita. You certainly got your signals twisted. You shouldn't be so presumptuous because the laugh might be on you in the end. No doubt you have enough fair maidens in your seraglio without trying to put La Sallita and her embonpoint in it. Yet, doesn't it get your goat Mr. Booster when you think of your propinquity to La Sallita at the time and yet fall to place her? (Just imagine the Booster's frown.)

Last line: Expect some good quirks from the Booster.

ADVICE TO THE LOVELORN

By CELESTINE

"Advice to the Lovelorn" is an innovation of this week's Our Page. The success of this column will depend greatly upon those readers of Our Page who are still blessed with celibacy. Anyone having a perplexing love affair can send in their question to "Celestine," c/o Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Dear Celestine: My girl friend and I met the same fellow at the bowling tournament. While he talked and joked with me I noticed that he kept glancing at my friend. Do you really think he admires her, to whom he says little, or me, to whom he is incessantly talking and joking?— "Ann" of Joliet.

It's pretty hard telling whom he prefers, but your girl friend may have the personality that you probably are lacking. You may have "it" in the modern method, but she may have the new Slovenian "it."

Dear Celestine: I met a girl recently for whom I fell at first sight. At present she is writing under a pseudonym and occasionally deals me a wise crack. Do you think she really cares for me and the repartee are only jests.— "The Booster," South Chicago.

Your question is a pretty hard one. But, don't you think that probably the girl you have in mind is enjoying the repartee she gets from you? She, no doubt, has you in her mind quite often or she wouldn't be striking back at you so often.

OHIO LEAGUE WILL CONVENE

The Ohio Federation of KSKJ lodges will hold its next regular meeting Sunday, May 4th, at Slovenian National Home, Lorain, O. Proceedings will commence at 2 p. m.

The league, similar to the federation formed recently in Minnesota has been functioning since last fall. The purpose of the miniature conventions is to acquaint the Ohio KSKJ members with problems that will undoubtedly confront the delegates of the coming general KSKJ convention to be held August, 1936, in Waukegan, Illinois.

SPORT CLUB WILL SPONSOR MAY DANCE

PROCEEDS WILL BE TURNED OVER TO BASEBALL FUND

The grass will be greener, the dandelions will be out, the kids will be tramping to the old fishing hole when the month of May turns up. There will be a lot of things doing, besides seeing who can climb the May Pole.

Chicago, for instance will have a good time in store for KSKJ members and their friends, when the St. Stephen's Sport Club will hold a dance Saturday, May 17th, at St. Stephen's Hall.

The affair will be sponsored for the purpose of financially aiding the St. Stephen's baseball team. Committees are now at work and all indications point to a successful affair. Everybody is reminded to make a note of the date May 17th at St. Stephen's, Chicago, Ill.

NOTICE

All members of Knights of St. Florian Society No. 44 KSKJ and especially members of the Booster Club are herewith notified to meet at St. George's Church Hall at 10 a. m. Sunday, April 27th, so that we can leave in a body to attend the first Mass of Rev. M. J. Hitti, who is a member of our society, to be held at St. Catherine's Church, 118th St. and Lowe Ave. at 11 a. m. Members who have automobiles are requested to bring them, so that they can take some of their brother members with them. Let us make a good showing.

Arrangements are being completed for our big concert and dance to celebrate the Feast Day of St. Florian, Sunday, May 4th. The program will begin with High Mass at 10 a. m., at which time we expect our brother member Rev. Hitti to officiate. The concert will begin at 2:15 in the afternoon. As this is going to be another great lodge affair, taking plenty of work to put it over, to keep up with our other great successes, the members will be called upon to give their full cooperation.

Remember, this change of meeting date for the months of May, June, July, August and September, our meetings will be held on the first Tuesday evening of every month at 8 o'clock. So the next regular meeting will be held May 6th.

The officers take this opportunity to thank the members, for the large turnout when there was over 100 members present for the annual Communion on April 6th, such cooperation gives the officers great encouragement.

Knights of St. Florian Society No. 44 KSKJ:

W. F. Kompare, President,
John Novak, Treasurer,
C. Grnek, Secretary.

BOWLING LEFT OVER

THE WORST HAS COME TO THE WORST. WE TRIED CONNING WITH THE JOLIET OFFICIALS FOR PERMANENT ADMITTANCE OF CLEVELAND TEAM INSIDE "YE OLDE PRISON HOUSE." BUT MAY AND NO, IT WAS NOT TO BE!

If a clock will run eight days without winding, how long will it run if it is wound? See Rudy Pruss for the answer. He knows all about such things.

When it comes to sports and wifeling a "great big smile," there's no one like Mrs. Likovich of South Chicago.

ALL THY ADO AND BUSTLE AT THE TOWN-NAMENT WAS BAD FOR OUR STEVE VERTIN'S WEIGHT, MUCH TO HIS SORROW.

"Blasty" Hladc—"Selly" Repenshek—"Max" Repenshek—"Murphy" Mervar—"Bucky" Brulla—"John" Stuber—"Al" Melaus—"F. Suscha"—Joe Gregorich and "Izzy" Zagosen were given a send-off, by Mayme and Elisabeth, they will not forget.

Wow! What a break for the Cleveland boys, who were smart enough to bring along the extra support. The "suspenders" would not have held up much longer, the way buttons were flying right and left.

"OLLIE" SOLNCE WAS SEEN AT HEADQUARTERS, GURGLING A GLASS O' SUDS.

When we awoke from a dream wherein he was being pursued by a huge fuzzy bear, Joe Grimsak of Waukegan found himself all alone in the dark in Slovenia Hall, where he had been overlooked by Joe Prsybylki and locked in for the night.

Kate P.: "Did you know we had a Scotchman in our Parish?"
"Brass." "No, who is he?"
Kate P.: "Frank Verschay. He was a fork when taking off the foam on the beer, so that it drops right back in the stein."

At 6 p. m. Sunday, Jack Ott of Cleveland, awoke from his lethargy and wanted to know "whether or the bowling tournament has started."

TO WATCH "OH-MY-FATHER" ZEPHAN BOWL WITH HIS BALLET SKIP, WAS A RIOT.

SEND IN THAT NEWS ITEM!

JOLIET ORGANIZES TEAM

Joliet KSKJ is again looking forward to a runnerup or championship baseball outfit as the result of the organization of the 1936 baseballers in the Prison City.

The team will be picked from the following: Frank Ryba, Neeta Stimac, Joe Gregorich, Red Haller, Cy Stark, Johnny Luksch, Joe Legan, Eva Krall, Masty Tesak, Fabre Grnkovich, Leo Weese and Frank Gregorich.

The 1929 Joliet representation managed to place in the finals and the Joliet fans and boosters are looking forward to an even more successful season this year with Frank Gregorich at the helm of affairs.

Frank is a veteran of the game, having seen service as catcher with the Marshallton team of the Mississippi Valley League. The new manager plans on giving the boys a series of stiff workouts before the Midwest League curtain goes up.

The team will hold a dance Saturday evening, April 26th at Slovenia Hall. All other teams of the Midwest League are cordially invited to attend. Invitation is also extended to La Sallita and her Sallies.

PASSION PLAY A SUCCESS

By STAFF REPORTER

Performing before a capacity crowd on Palm Sunday and a fair audience on Holy Saturday the Christ the King Lodge No. 226 KSKJ of Cleveland, O., scored a dramatic hit with its presentation of the Passion Play at the Slovenian National Home on St. Clair Ave.

The presentation a huge undertaking was the result of months of preparation on the part of 120 actors. The last two months prior to the presentation found the group rehearsing five nights per week. It is no wonder that the performance, lasting five and one-half hours was executed with such precision and skill.

The audience, appreciative, spoke highly of the presentation and thought nothing of sitting out the lengthy performance. The dramatic critics of the local dailies tendered compliments to the Slovenian players.

Mr. Louis Oblak, playing the role of Christ could hardly be excelled with his meek and graceful actions and his manner of speech which was low and deliberate yet loud enough to be contrasting to the cries of the mob scenes. It was not Mr. Oblak's first appearance in the Passion Play for he played the part of Judas Iscariot five times in a production in Yugoslavia. He is an accomplished actor.

The other title role, Judas Iscariot, was well filled by Mr. Joseph Grdina, co-director with Mr. Oblak. Mr. Grdina also displayed dramatic professionalism with his harsh voice and displayed of moeny lust. The role was filled to a perfection, especially the scene where he repents the betrayal.

Followers of the Cleveland Slovenian stage feel rather proud in the accomplishment of the Passion Play. The twelve scenes, translated from the German and adapted for the Slovenian stage by Rev. F. S. Pinzgar have been presented for the first time in the United States, and it will be some time the various Slovenian dramatic groups of the country sponsor such a mammoth production with success equal to the Cleveland group.

Of all the scenes the most impressive was the Last Supper and the Crucifixion. For the latter, special electrical equipment was installed, the lighting and passing clouds appearing realistic.

All credit is due to all the players as to the directors, Messrs Louis Oblak and J. Grdina. Special commendation is due to Mr. Joseph Grlak and J. Grdina. Special commendation who was the financial backer of the production. Considering that the costumes alone exacted an outlay of over \$1,000 one cannot speak too highly of the backer and the cooperation he received from the actors.

1936 Bowling Scores and Prizes

Past 40, Winners if Medal Only

F. Opeka	144	132	132	408
M. Suhadolnik	153	151	139	443
M. Ivanetich	118	159	136	412
M. Siana	140	139	144	423
J. Heraver	143	166	169	478
Totals	698	747	720	2165

Ladies Team Winner

St. Mary No. 79, Waukegan, Medal and \$10	119	126	128	373
J. Zalar	118	103	135	356
M. Stanzek	118	116	126	360
M. Treven	117	156	126	399
F. Treven	105	141	110	356
Totals	577	642	625	1944

2. St. Annnes, Waukegan, \$8

Totals	594	565	658	1808
--------	-----	-----	-----	------

3. St. Genevieve, Joliet, \$7

Totals	606	533	535	1674
--------	-----	-----	-----	------

High Team Game \$3

St. Agnes, Waukegan	658
---------------------	-----

1. Ladies Doubles Winners, \$5

J. Zalar, Waukegan	144	156	142	442
M. Jeffers, Waukegan	147	130	134	411
Totals	291	286	276	853

2. Ladies Doubles Winners, \$5

B. Mutz, Joliet	123	116	144	383
E. Mutz, Joliet	140	119	106	365
Totals	263	235	250	748

Ladies Individual

Mary Stanzack, Waukegan	142	138	140	420
Pauline Treven, Waukegan	159	96	155	410
Anna Papesh, Joliet	113	133	148	394
Jennie Zalar, Waukegan	119	116	135	370

All Events Winner

Medal Donated by Supreme Secretary Joseph Zalar

Jennie Zalar, Waukegan	1185
------------------------	------

Five-Man Team Winners, Medals and Trophy Donated by St. John the Baptist, No. 143, Joliet, Ill., and \$30

1. St. Stephen's No. 1, Chicago, Ill.	M. Rezek	164	195	189	548
J. Zefran Jr.	150	183	187	520	
J. Zabkar	163	162	165	490	
S. Hrastar	181	210	174	565	
P. Kosmach	201	173	199	573	
Totals	659	923	914	2696	

OREHOVA POTICA

Tested Recipe

One cup milk
One cup water
One cake compressed yeast.
One-half cup butter
One-half cup sugar
Three eggs
One teaspoon salt
Flour

One cup honey
One-half pound currants
One pound chopped English walnuts.

Dilute milk with water. Bring to scolding point and cool to lukewarm. Dissolve yeast cake in warm milk. Add sufficient flour to make a batter. Beat very hard. Let rise until light. Beat sugar and butter to a cream. Add the yolks of the eggs. Add this to the batter with sufficient flour to make a soft dough. Knead until dough doesn't stick. Set in a warm place and let rise to double its bulk.

Put entire dough on a floured cloth and roll till very thin and is spread in diameter. Mix chopped nuts with honey and beaten whites of eggs. Spread this mixture on the dough and then sprinkle with currants. Take one end of cloth and roll, then take one end of roll and twist toward center. Set in round pan and let rise again. Bake in hot oven until it gets real brown.

STOP! LOOK! READ

The members of the Joliet KSKJ baseball team will give a dance on Saturday evening, April 26th, at Slovenia Hall. Music will be furnished by Johnny Blue and his Shades of Blue. Dancing from 8 to 12.

A cordial invitation is extended to all KSKJ'ers and their friends from Chicago, South Chicago, Waukegan and La Salle. The committee promises a real treat for all.

Don't forget the date, April 26th; the place, Slovenia Hall, and the time from 8 to 12.

Committee.

WAUKEGAN SIDELIGHTS

By OOOZIE AND WOZZIE

A large crowd attended the movie picture, "Ben Hur," which was shown at the school auditorium, on April 13th.

The St. Joes baseball team is reorganizing for the coming season.

Marty Ekovich, a student at the University of Illinois is spending the Easter holidays with his parents.

The Catholic Order of Foresters are having a two-act comedy and a dance on April 27th. All are most cordially invited.

Mr. and Mrs. Opeka were visitors at the Link home in South Chicago, last Sunday.

Waukegan is succeeding quite well in keeping up the high scores in bowling. Artach's team won three games from Kolenc's and Zalars won three from Petrovich's.

Oh! Yes, we almost forgot. The Young Ladies Sodality is rehearsing a play to be given in May. Definite details will be given later.

Mary Jappel and Antoinette Hladnick were visitors in Sheboygan last week.

Be Happy

Learn how to forget disagreeable things.

Keep your nerves well in hand and inflict them on no one.

Master the art of saying pleasant things.

Do not expect too much from your friends.

Make whatever work comes to you, congenial work.

Question:

What's in initials?

Mildred Bencina, Mary Brian, John Gerchar, John Gilbert, Mammie Grimsick, Mary Garden, John Marinick, John Mack-Brown, Mary Petrovich, Mary Pickford, Marie Machnick, Marilyn Miller, Tony Molina, Tom Mix, Jennie Cepon, Joan Crawford.

Joe Drobnick, Jack Dempsey, Helen Kolens, Helen Kane, John Hladnick, Jean Hersholt, Mary Pucin, Marie Prevost, Frank Waresk, Frank Wallin, Jean Cernovar, June Collyer, Pauline R. Marinick, Patsy Ruth Miller, Marie Suhadolnik, Marie Saxon.

Answer: Judge for yourself.

SPARES AND STRIKES

St. Aloysius, No. 47 KSKJ Bowling League, Chicago, Ill.

Standing April 11th, 1936

Name	G.	W.	L.
F. Kozjek	27	24	3
J. Kozjek	27	11	16
J. Stajer	27	9	18
A. Glavach	27	6	21
High-Game, Victor Gottlieb	221		
High-Series, Victor Gottlieb	548		

Joseph Zihert, Secretary.

BOY KILLED BY ELECTRIC WIRE

The grim reaper doesn't stop at one but turns his scythe, in another direction.

Frank Haramincich, fifteen-year-old township high school sophomore met instant death on Sunday, April 13th when he came in contact with a 2300 volt wire on the interurban railroad bridge at Split Rock, three miles east of La Salle. The strength of the current burned entirely through Haramincich's right leg and the limb fell into the Illinois and Michigan canal where it was discovered later by other members of the party.

The young boy with a group of companions started out Sunday afternoon to pick wild-flowers along the Rock Island tracks east of La Salle. During the course of their perambulations about the countryside, Haramincich crawled up onto the interurban bridge at Split Rock. He was followed by one of his companions. The two boys sat upon a girder and all went well until Haramincich swung his legs to and fro.

The right leg struck the trolley wire and sent the tension current coursing through his body. He was killed instantly and the force of the current threw him backward, stretching him out, face upward, on the top of the girder. His right leg which still lay against the trolley wire was burned entirely through below the knee and the left leg also was severely burned.

A rescue squad from the La Salle City Hall was called and it was but the work of a few minutes when the body was rescued. The body was removed to the Ptak undertaking parlors where an inquest was held.

Haramincich is the son of Mr. and Mrs. Joseph Haramincich, 1223 First St. He is survived by his parents, two brothers, Joseph Jr., John and two sisters, Frances and Dolores. He was born in La Salle on March 22nd, 1915. The funeral was held from the home of his maternal grandmother, Mrs. John Kreishi, to St. Hyacintha Catholic Church, burial was made in St. Hyacintha Cemetery. Let him rest in peace.

LETTER TO THE EDITOR

Editor Our Page:

I will start this letter with a very serious question. Why can't a group of 250 KSKJ members get together and sponsor a single party, dance or any other social affair? This refers to Calumet, Mich.

I have been a reader of Our Page for two years and as yet have not seen a letter from Calumet published. I am not better myself, and will not try to excuse myself for waiting so long.

What do you say boys and girls? Let's wake up and make a name for ourselves in the Our Page columns. I wish to congratulate La Sallita, Florian Booster, Gee Dee and Dox Krax for their wonderful work.

Several weeks ago I noticed an appeal in Our Page, asking for someone to conduct a lovelorn column. I am asking for the position, with only one qualification, and that is that I have been disappointed in love. I hope the editor hears me for I would like to start something different for the Our Page Readers.

Mammy.

EASTER BRINGS VISITORS

The Easter holidays brought a host of rabbits and eggs to the Cleveland kiddies and also ushered in a few visitors. Mr. Vincent A. Zupan, resident of Pittsburgh, Pa., visited his folks at Cleveland, O., while John Schneller, student at Notre Dame University was also among the Cleveland home-comers.

AS OSSIE, THE OFFICE FUP, SAYS, "THE MAN WHO MARRIED A TALL WOMAN IS TAKING A LONG CHANCE."

ARRANGEMENTS FOR BOWLING CHAMP BANQUET, NEXT MEETING

The St. Stephen's Sport Club, Chicago, Ill., will hold a meeting Thursday, April 24th, 8 p. m., at the school hall.

All members are urged to attend as likewise all men who intend to play baseball with the St. Stephen's team.

Plans for a banquet to be tendered by the St. Stephen's champ bowlers will also be in order. All captains of St. Stephen's teams are asked to attend.

JOLIET CHATTER

The KSKJ bowling league schedule has been completed and St. Joseph No. 1 crowned champions, with St. Cyril and Methodius in second place, a few games behind the leaders.

In looking over the records we find that the pins were rather easy for some boys. Some of the high scores are as follows: High Three-Game team St. Cyril and Methodius 2860; high single-game team, St. Joe's No. 1, 1018; high individual game Mike Gregorash, 297. Not so bad.

Before the league finished, Steve Vertin managed to get into the limelight with a 200 average. Steve gave an exhibition of steady bowling with games of 207, 205 and 191 for a total of 603. We won't say anything about the ball he threw into the gutter on a spare.

On the same night, "Doc" Kanopek started out with a bang getting a 348 game as a starter. He just could not stand prosperity and wound up with 177 and 188 for a respectable 613 total.

What a whale of a difference just a few strikes make.

Mr. and Mrs. Zulich bowled a game the other night and Joe had to spare in the last frame to win. Mrs. Zulich, by the way, hit 160.

The ladies are still at it. An even dozen were at the Alamo alleys not so long ago. Among them were Pauline Azman and Frances Gaspih who did well for the first time. Practice makes perfect.

MORE BOWLING CHATTER

An all-event medal was added to the prize list by the generosity of Joseph Zalar, our supreme secretary. The girls made such a good showing that Mr. Zalar was prompted to add this medal to line of ladies trophies. You can bet that Mr. Zalar is a real sports booster and can be depended upon to champion the KSKJ sports program.

We were glad to note that the boys from Aurora were in the sidelines and we hope that they will participate in our future tournaments.

Mr. Joseph Zalar was on hand to greet all visitors and he certainly was a busy man. He is one of those rare personages who knows everybody and does not forget who they are.

Royal Blamers Division

The Royal Blamers did hold an impromptu party after the close of the journey. Some ten Blamers gathered at the Broadway Tavern and with their friends they made whoopee into the wee hours of the morning.

Margie Dee, better known as Margaret Duller, presided over the piano and she sure did reel off some "hot numbers."

Millia Kay didn't bring any gingerale as she promised; looks like she has changed her mind about Volsteadism.

Mr. Zalar was master of ceremonies, and he certainly executed the novelties in a grand style.

Eddie Kay and Margie Dee displayed a bit terpsichorean technique for the benefit of the Blamers.

James Zefran was inclined to do some toe-dancing, at least he tried some adagio dancing.

Doc Kosmach and Joe Gregorich were on the sidelines keeping up the moral support of the frisky Blamers.

Tony Grdina and his gang of Clevelanders were a very sprightly outfit. They executed some very nimble dance steps.

Miss Mayme Stuckel was very much concerned about Gee Dee's identity.

ATTEND YOUR LODGE MEETING

Mr. Zalar was master of ceremonies, and he certainly executed the novelties in a grand style.

CLEVELAND LASSIES WILL DANCE

The St. Clair Bathhouse, scene of many an exciting and thrilling girls' basketball game will be revamped with novel decorations and will take on the air of a hotel ballroom, next Thursday evening, March 24th, when the lassies of the Cleveland Slovenian Inter-Frat Basketball League will be guests at a testimonial dance and luncheon.

The hop, an invitational affair, will be the first function to be sponsored by the newly formed House Council of the St. Clair Community Center. The committee in charge, Messrs. Suljak, Vaneck, Vidmar, Schneider and J. Richter are leaving no stone unturned to assure the first undertaking of the council a success.

During the dance intermission the Skola, champs, will be presented with the Biepp-Coombs trophy. Each Skoleite, as well as the Flash basketballers will receive an individual award.

Tickets were placed at the disposal of the various teams of the Inter-Frat League, and can only be procured from the various players or from the House Council.

SO. CHICAGO TID-BITS

By ST. FLORIAN BOOSTER

Seldom, if ever, are we seen together; my rubbers, myself and the rain.

It is a pleasure to announce to all our KSKJ brethren, that South Chicago has been officially designated as host of the next bowling tournament. We are pleased to have the honor bestowed upon us and we promise to fulfill every expectation creditably.

We are capable of staging the tournament, for here in South Chicago we have a Recreation center that boasts of 20 alleys, a large pool hall, a dance and an excellent fountain service. It has been rumored that the management is to make an addition of 14 more alleys, which would bring the total to 34 alleys. This would be ideal for our KSKJ bowlers.

The date of the bowling tournament will not be announced for awhile, because of minor details which have to be arranged.

With the passing of Easter and the completion of our church hall, the calendar of social activities promises a busy time for our local terpsichoreans. St. Florian's are setting a pace for activity. The Easter dance was a great success and a very unique affair. The concert and dance to be held May 4th gives all indications of being a record breaker.

Carniola Club is sponsoring a Lillac-time ball, on Sunday evening, May 11th. This dance promises to be a de luxe affair, and an occasion that will be replete with beautiful decorations and snappy music.

St. Georges Church Hall will also be the scene of a very interesting wedding reception. This will occur in the very near future, though at present I will not reveal the bridal couple.

Sunday, April 6th was a banner day for St. Florian lodge, for over 100 members partook of Holy Communion. To see such a large body of men exercising their duty as upright Catholics, was indeed an impressive sight.

Knights of St. Florian Society plans to attend the first mass of Rev. M. J. Hitti, in a body. The Rev. Hitti will officiate at his initial mass Sunday, April 27th at 11 a. m. It is to be held at St. Catherine's Church, 118th St. and Lowe Ave.

We were sorry to hear that Mr. Joe Franko was confined at home recently, due to a bruised ankle which injured while contributing his efforts in the church hall alterations.

Among those who deserve honorable mention for their hard work and untiring efforts in the church hall alterations are: Andy Possek, Eddie Skalla and Emil Badornik. There are many more whose names I can't recall at present, that contributed largely to the completion of the hall.

Mr. John Likovich, popular trustee of St. Florian's lodge, and two very eligible bachelors, Louis Span and Tony Volk, were on hand every evening to assist in the alterations.

It has been rumored that Miss Jennie Span, a popular member of St. Mary's No. 80 is taking private vocal lessons in anticipation of singing at St. Florian concert, May 4th.

Mr. Frank Zihert, law student at Notre Dame University, spent the Easter holidays with his folks, and incidentally attended the St. Florian Booster dance.

I would advise La Sallita to ally her ambiguities regarding the recent bantering article in the "Babbler" column, for it was no one else but Gee Dee who wrote it. I'm glad you liked it, because it has inspired me to such an extent of romanticism that I have written one, too. Oh boy, wait until you see it!

ANOTHER PIONEER DIES

Mrs. Mary Retel, 71 years of age, resident of La Salle for 32 years, passed away on Sunday, April 13th at her home on 42 Second St., after a short illness with pneumonia. The deceased had been in poor health for several years.

Mrs. Retel was born in Yugoslavia on August 23rd, 1859 and came to La Salle 1897. She is survived by three daughters and two sons by her first marriage. They are: Joseph Jurkas, La Salle; Martin Jurkas, Chicago; Mrs. Joseph Racic, and Mrs. Frances Bavic of Chicago, and Mrs. Nichola: Herakovich of Oglesby, Ill. Twenty-four grandchildren also survive. She was a member of Holy Family Society, No. 5 KSKJ.

Funeral service was held Wednesday, April 16th from the home to St. Roch's Catholic Church where a requiem Mass was said over the remains. Interment was made in St. Vincents Cemetery. Rest in Peace.

NOTICE

The regular monthly meeting of the Young Ladies Sodality, Chicago, Ill., will be held on Friday, April 25th, 1936 at 8 p. m. in the St. Stephen's Church Hall.

Holy Communion Sunday is April 27th.

I ask all members to be present at 8:00 times, namely Sunday, April 27th at the 7:30 Mass and Friday, April 25th, 8 p. m.

Mary Gurbela

HHH DANCE

The mysterious HHH Club of Euclid Village, O., will hold a dance April 26th at the Roosevelt School, E. 200th St., off the boulevard.

The popular Ellis Bros. orchestra has been engaged for the evening and will no doubt please the fellows of the light fantastic. One of the features of the evening will be a prize waltz. Admission will be 50 cents per person.

Arrangements for the dance are being handled by Albina Gabrenja, president; Edith Grdina, secretary, and Frances Sokach, treasurer.

Kaver, Melko:

STARCA MATIJE PRAVICA

(Nadaljevanje)

"Kaj mi hoče Velika noč? Brez pomena je zdaj zame — le moje sramnote dan bo."

Polagoma je odpiral zunan dan zaspane oči. Počasi se je prebujal kakor leno dete. Neprijazno je odseval pusti njegov obraz skozi dremotna očesa bajte, skozi motna okna.

Oči Matijeve so, so se odtrgale od oken, obvisile na velikem začrnelim razpelo, visečem v kotu nad mizo tik pod nizkim stropom. Vse otemnelo je že bilo telo Gospodovo, da je Matija iz postelje komaj razločeval dolge, že zelo obledle kravave srage, ki so polzele od kronane glave in od globoko zevajoče rane na desni strani prsi doli do pasu, čez pozlačeni pas dalje dolj čez bolešno napete noge.

Kakor zamaknjen je strmela Matija v znamenje. V dremotnem, migotajočem polmraku se je dozdeval njegovim utrujenim očem izraz okrvavljene lica še žalostnejši. Glej, ali ni še globlje ko druge dni povesena s trnjem ovenčana in obtežena glava? In glej čudo, ali se ni ta trpeča glava hipoma dvignila, in ni li iz polpriprtih oči švignil nanj bolesti poln, očita-joč pogled?

"O moj ljubi Jezus!" Planil je iz postelje, zgrudil se na kolena, povzdignil drhteče roke visoko gori proti znamenju in glasno, bolešno zajčal: "O Jezus, moj Gospod in moj Bog, saj te ljubim. Ne zavrči me tudi ti!"

VI.
Veliki petek . . .

Matija je oblekel črno suknjo na splehet. Pred leti jo je poddedoval po župniku spodaj pri Fari. Pomagal je v župnišču pri košnjah, ko ga je položila starčka pljučnica na posteljo in mu je v nekaj dnevih upihnila luč življenja. Sestra župnikova mu je po pogrebu podarila suknjo.

Imel jo je v velikih časteh. Oblekel jo je le ob največjih slovesnostih, ob procesijah, ko je nosil križ.

Gori pri Sv. Urhu so položili Gospoda v grob že v četrtek popoldne. Leto za letom je prišel župnik od Sv. Lucije popoldne gori k cerkvi, da izvrši slovesnost, zakaj v petek je imel dovolj opravka v domači cerkvi in ni mogel priti.

Nikoli ni zamudil Matija te svečanosti, letos prvi pot. Ni si upal iti, bilo ga je preveč sram. A v duhu se je je udeležil. V duhu je gledal, kako neso med petjem in molitvami blestečo monštranco iz oltarja v božji grob, ki ves žari od raznobarnih luči. In v duhu je gledal, kako položi župnik na cerkvena tla velik križ, ponižno poklekne pred njim, pobožno počasti Kristusa, na križ razpetega. Za župnikom sta pokleknila cerkvena ključarja, če sta bila v cerkvi. Potem je pokleknil in izkazal čast križanemu Jezusu vsako leto on, Matija. Imel je staro pravico do tega, saj je bil to tisti križ, ki ga je nosil že toliko, toliko let.

Letos nima več te pravice. Zato ni šel k slovesnosti. A srce je ob tisti uri doma krvavelo in jokalo.

A danes se ne more več premagovati. Če že nositi ne sme križanega, vsaj videti ga sme, danes vsaj, na dan trpljenja Gospodovega, na dan, ko žaluje zemlja in nebo.

Pa se je obril, umil, oblekel najčistejšo srajco in staro črno suknjo in je šel.
Nad dolino, gori ob ovinku ceste, preden je zavil za skalo, ki zakrije pogled navzdol, je obstal; hodil je težko, sapa mu je pohajala — čutil je, kako se je kar čez noč postaral. Ozrl se je navzdol in je ves ostrmel

kakor da vidi ta kos sveta danes šele prvič. Nikoli se mu še ni zdelo dolina tako krasna, nikoli še ne siromašni rodni dom tako prijazen, blag in lep, vse ljubezni tako vreden. Premagala ga je čudna mehkoča, topila ginjenost, ki si je sam ni mogel raztolmačiti.

Le s težavo, s silo skoraj se odtrgal pogled od doline in rojstne hiše, da nadaljuje pot. A tik skale se je še enkrat ustavil, se še ozrl z dolgim, toplim pogledom po dolini — da se poslavlja od nje, sam ni vedel.

Ko je prišel v cerkev, je našel tam le nekaj ženski in otrok. Večinoma so prihajali ljudje ali zjutraj ali proti večeru; zvečer rožni venec in litanije.

Ženske, zatopljene v molitev in v premišljevanje trpljenja so molili vse tri dni, v četrtek, v petek in v soboto, skupno sv. Gospodovega, se niti zmenile niso za prišleca. Z večjim zanimanjem so ga ogledovali otroci, ki je pokleknil tik velikih vrat, se globoko poklomi Najsvetejšemu v božjem grobu, nato stopal počasi, po prstih in svečano — črna suknja ga je delala še svečanejšega, otrokom še zanimivejšega — proti križu, ležečemu na črni blazinici gori ob obhajilni mizi. Pobožno je sklenil roke, se zgrudil na kolena, se pripognil doli h križanemu in mu poljubljaval krvaveče rane, žgoče, glasno, da se je slišalo po vsej cerkvi. In zamolkli vzdih, kakor s silo zadrževan jok, so zatrepotali skozimistično tišino in globoko svečanost cerkve, ki je bila danes vsa božji grob . . .

Komaj so odmolili litanije po rožnem vencu, komaj so se pokrižali, nekateri le napol, so se molili usuli naglo iz cerkve, mlajši najprej, za njimi starejši. Naposled je ostalo v hiši božji le nekaj stark, Matija in cerkvenik Miha. Ta je ugašal luči v božjem grobu, skrite za steklenimi, z vodo napolnjenimi kroglicami. Delal je polagoma in previdno, da katere ne prevrže, da ne razlije olja, ne zlomi steklenice. Ko je druge že vse pogasil, da je obledel bujni leak barvastih krogelj in so se povsem potopile v mraku groba, je vzel zadnjo rdečo skodeljico, ki je v njej še gorela luč, in jo je postavil na tlak sredi božjega groba: častno stražo Najsvetejšemu, ki je ostalo izpostavljeno, ker ni bilo duhovnika, da bi ga prenesel v oltar, ga zaprl v tih, tesni dom tabernaklja. Nato je vzel izpod monštrance dva svečnika z gorečimi svečami in je stopal z njima gori po cerkvi. Enega je postavil na obhajilno mizo, da sveti še zadnjim molilcem, drugega je vzel s seboj v zakristijo.

Nekako tedaj sta vstali pred božjim grobom poslednji molilci. Ene se je pokrivala in je tiho, naglo odšla doli po cerkvi, kakor da se je zakesnila in se li silno mudil. Zadnja, stara Katra z Rebra, je počasi šepala proti vratom, polglasno molila in vzdihovala.

Samo Matija se ni mogel ločiti in ni mogel. Med rožnim vencem je klečal v poltemnem kotu ob stranskem oltarju; skril se je povsem v mrak, ker se je bal ljudi in ga je bilo sram. A zdaj, ko je bil sam v cerkvi — Miha je ropotal v zakristiji s težkimi, škripajočimi predali omare — je vstal, stopil urno gori proti obhajilni mizi, se zrušil tam na kolena pred križanim, da ga še počasti, preden gre iz svetišča, ga prosi oduščenja, ker ga letos ne bo več nosil.

Luč je sevala medlo in slabotno z obhajilne mize doli na razpelo. V tej zabrisani, boječ trepetajoči polluči se je zazdelo

Matiji lice Zveličarjevo še bolj jarmučeno in žalostno, kakor bi ga mučila nova bridkost zaradi njegovega izdajstva.

"O moj Jezus, usmili se!"
"Globoko se je sklonil k trpečemu Gospodu, vroča solza mu je privrela iz oči in je kanila na okrvavljene prsi Zveličarjeve. Sveča na drugem koncu obhajilne mize je vzplamtela v tem hipu višje in jasneje; čudne sence so se odtrgale od sten in so bežale po cerkvi kakor plašni duhovci. In glej, ali ni Gospod odkimal a trpečo, kronano glavo, odkimal žalostno in očita-joče?"

"O moj ljubi Jezus, ali mi oči- taš? Glej, saj ne morem drugače. Ko so te mi-pa s silo vzeli!"
Z levico je objel križ in ga nekliko privadignil, z desnico je nalahko pobožal obraz Gospodov, kakor bi hotel obrisati z njega kri in žalost. Sklonil se je, da poljubi križanemu rane, kar ga je kakor nevidna sila vrglo kvilšču, in je križ nalahko zaropotal po kamenitih tleh.

"Da bi ga odnesel, Gospoda? Saj ni mogoče!"
Začutil je, kako mu je postalo vroče po vsem telesu, tako se je ustrašil misli, ki mu je švignila skozi glavo, kakor švirgla blisk na daljnem obzoru ob mračnem večeru.

Kakor bi ga speklo, je odkimal obe roki od križa. Dih mu je zastal, a srce mu je bilo, da ga je slišal. Za hip se je ogledal okoli sebe kakor slaboten, zapuščen otrok, ki ga je strah in išče pomoči. A že čez hip je z mračno odločnostjo iztegnil glavo proti zakristiji. Vroče, nemirne oči so mu prodirale zid: "Kaj, če pride Miha! Samo pogleda me, pa vidi in ugane moj greh: da sem nameraval Boga ukrasti!"

A Miha je ropotal s kelhi in kadilnicami.
"Ni slišal. Ničesar ne sluti, čast Bogu! Kako tudi bi? — In sicer, kaj pa hoče? Nimam li pravice? Ko pa sem ga nosil petinpetdeset let!"

Vse telo mu je podčrtevalo kakor vrbe spodaj pri potoku ob naliču zadnjih dni. Roke so se mu tresle, da je križ spet potrkal ob tlak, ko ga je iznova prijel in objel.
"Zdajle bi bila najlepša priložnost. A treba bo previdno in naglo. Miha lahko vsak hip pride — čuj, že zapira omaro. — Ne, moj Gospod Jezus, ne zapustim te, ko sem te nosil vse življenje!"

Se preden se je prav zavedel, je stal, držeč križ v rokah, močno, z obema rokama. Kakor v bolestinah sanjah, kakor v tresoči vročici je hitel z njim po cerkvi doli proti durim.

Plamen sveče na obhajilni mizi je zadrhtel, plašno vzplamtel, kakor da se je začudil in prestrašil, da je upal starce pred svetlim njegovim očesom izvršiti tako drzen rop. Rdeča luč v božjem grobu je poltihu zaprasketala, kakor bi žalujoče zavzdihnila, ko je hitel ropar z Bogom mimo božjega groba. Nežni beli pajčolan, ki je ovijal monštranco na ovenčanem tronu, je nalahko vztrepetal in zaplapolal, kakor da se je vsa blesteča monštranca zganila in stresla, kakor bi hotel Zveličar stopiti iz nje, da zadrži nesrečnega moža.

A begunec ni videl, ni slišal ničesar.
Tedaj je stopil iz zakristije cerkvenik Miha. Zvedavo je pogledal doli po cerkvi, kdo da tako hiti iz nje. Prav tedaj je Miha odprl cerkvena vrata. Zabrisana svetloba, ki je zaplala skozi veliko odprtino, je obliha starca s križem na rami — kakor po častna prikazen se je zazdel Mihi.

"Kam pa, stric Matija? Kaj pa boste z Bogom!"

Vrata so glasno zaloputnila, po kamenju pred cerkvijo so zazveneli bežeči koraki.
Zdaj je hitel Miha po cerkvi, ne da bi se ozrl na božji grob, na Boga v njem. Hitreje je bežal nego poprej ropar.

Ko je prihitel na cesto pred pokopališčem, ki se je vilo kakor

venec navzgor kipečih križev okrog in okrog cerkve, je zagledal spodaj na cesti majajočo se postavo. Skraj povsem se je že izgubila v noč.

"Kam, za Boga, stric Matija? Pa ste znoreli? Kaj pa boste s križem?"

Nič odgovora. Bežeči starček se je že povsem potopil v temo. Tedaj se je tudi Miha spustil v beg doli po cesti ob globokem prepadu, ki je zijal na desni. "Čof-čof-čof-čof" je čofotalo blato pod okovanimi čevlji, ki so se mu pri begu pogrezali globoko v zemljo, od dežja vso premočno in premečano. V prepadu ob cesti je grgralo, šumelo in ječalo vodovje visoko naraslega hudournika.

Glej, že se luči majajoča se temna postava iz gostega pepela prve noči.

"Stojte, Matija! Saj pa niste znoreli!"

Le hitreje, krepkeje se je zagnal starček v noč. Na ramah se mu je pošastno majal križ in je odkakoval ob težkih, trudnih korakih; zakaj ilovnata zemlja se je oprijemala čevljev z žilavimi rokami in jih je hotela zadržati. Tako se je boril begunec z dvema sovražnikoma: z neprijazno potjo in s slabostjo starosti. Skrici sukneje so plehatali in frfotali okoli njega kakor slabotne, žalostno povešene peruti ranjene ptice, ki se izkuša rešiti z naporom zadnjih sil.

"Stojte, stric! Dajte križ nazaj!"

"Ne!" — je kriknil starček. — "Če ga ne nosim jaz, naj ga ne nosi tudi nihče drug."

Z enim skokom je planil k ograji, ki je varovala cesto pri prepadu. Visoko je dvignil križ, ga zavihtel z vso močjo in ga treščil v prepad. In z vsem telesom in z vso težo se je naslonil ob ograjo, da ne bi sila silnega zamaha potegnila še njega v globino.

Ze je stal Miha, za njim. Iztegnil je roke, da bi prijel križ, zabranil sločin. A v istem hipu je zahreščalo, zabobnelo — kratek, prestrašen krik je bolešno jeknil v hladno noč.

Miha je odskočil, kakor da je zagledal pred sabo živo smrt.

Vlažna, vsa premočena prst pod ograjo je namreč popustila, se odluščila s skalovja in se zakotali z ograjo in s starcem vred čez čeri in grebene v zevajoči prepad.

Čez hip je treščilo v globčini z zamolklim jekom v šumeče valove.

Miha si je zakril oči z obema rokama, kakor da se mu je močno zablščalo pred njimi.

"O Jezus, bodi mi milostljiv!"
(Konec.)

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY

Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Avenue

PODRUZNICA:
15601 Waterloo Rd.

GLAVNICNO PREMOZENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOZENJE NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam moči lepe obresti.

Kadar hočete poslati denar v stare domovine, pošljete ga najceneje po naši banki.

SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

ZASTAVE, BANDERA, REGALIJE in ZLATE ZNAKE

za društva ter člani K. S. K. J.

izdeluje

EMIL BACHMAN

1845 So. Ridgeway Ave. Chicago, Ill.

Pišite na cenik!

Lepe tiskovine

za vsa društva, za trgovce, posameznike, za vsakovrsto privedlivo dobitno veselo

po nizkih cenah

v prvi slovenski knjigarni tiskarni v Zjed. državah, kjer dobite ob vsakem času zanimljive in

točno postrežbo

Se pripravljamo društvom, rojakom, trgovcem za vse prilike. Prevzamemo največje kot najmanjša dela.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, O.

WILLIAM A. VIDMAR SLOVENSKI ODVETNIK

212-214 Engineers Bldg. Tel. Main 1195 URE: 9 do 5 Stanovanje: 18735 Chapman Ave. Tel. Kenmore 2307-M CLEVELAND, OHIO

SEMENA

V zalogi imam najboljša poljska, vrtna in cvetlična semena. Pišite po brezplačni semenski cenik. Blago pošiljam poštne prosto.

MATH. PEZDIR
Box 772 City Hall Sta. NEW YORK, N. Y.

Ali imate že svojega otroka zavarovanega, pri naši Jednoti?

Pridružite se našima Dvema Velikima Izletoma v LJUBLJANO na slavnem ekspresnem parniku "PARIS" 23. maja in 30. junija 1930

Last Francoske Črte NAJKRAJŠA IN NAJBOLJ PRAVNA POT ZA SLOVENCE

Parnik "PARIS" je dobro znan vsem Slovincem ter jamči potnikom vso udobnost in zadovoljstvo. Moderne privatne kabine za vse potnike. Slavná francoska kuhinja in pijača.

Za nadaljne podrobnosti glede teh izletov vprašajte pri

French Line

26 Public Square Cleveland, O.

all pri sledečih zastopnikih
SAKSER STATE BANK, 83 Cortlandt Street, New York
MIDTOWN BANK of N. Y. (Prej: Zakrajsek & Cošark), 630 Ninth Avenue, New York
JOHN MIHELICH AGENCY, 6419 St. Clair Avenue, Cleveland, O.
MIHALJEVIČ BROS. CO., 6201 St. Clair Avenue, Cleveland, O.
JOSEPH SVETE, 1728 East 28th Street, Lorain, O.

ZAJAMČITE SI PROSTORE SEDAJ!

Vaši prihranki

vloženi pri nas, so vedno varni. Vi živite lahko v katerikoli izmed naših držav, in vendar ste lahko vložnik na naši banki, prav kakor bi živeli v našem mestu. Pišite nam za pojasnila in dobili boste odgovor z obratno pošto v svojem jeziku. Mi plačujemo po 3 odst. obresti na prihranka, in jih prištevamo h glavnici dvakrat na leto ne glede na to ali vi prodolate svojo vložno knjigo ali ne. Naš kapital in rezervni sklad v vsoti več kot \$740,000 je znak varnosti za vsa denar.

Naš zavod uživa najboljši ugled od strani občinstva, kateremu ima nalog nuditi najuljudnejšo postrežbo, in od katerega prejema najrazvitejšo naklonjenost.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST. :: JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, pred. Chas. G. Pearce, kasir
Joseph Dunda, pomoč. kasir

POŠTNA HRANILNICA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

POŠTNA HRANILNICA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

sprejema hranilne vloge s 6% obresti

ZA VLOGE JAMČI DRŽAVA

Denar se pošilja s pošto nakaznico "money order." Ravno tako se more po pošti poslati denar tudi svoji rodbini v stari kraj. Dolarji se zamenjajo po uradnem borznem tečaju brez kakoršnegakoli odbitka.

Zahtevajte brezplačna navodila!

POŠTANSKA ŠTEDIONICA BEOGRAD, JUGOSLAVIJA, EUROPE

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

SREČNI DNEVI

"so zopet tukej!" (Happy Days are here again), tako se glasi najnovjša, zelo popularna pesem. Da, to je resnica! Pomlad je doba sreče in veselja.

Toda prave in trajne sreče ni ondi, kjer so finančne poteškoče. Naredite in poskusite torej srečo s tem, da nalagate svoj denar na obresti v naši banki. Sprejemamo z veseljem manjše in večje vloge.

Hranite in varčujte, pa boste srečni!

Najstarejša in največja banka v Jolietu. Skupno premoženje nad \$18,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK IN JOLIET